

27. KAMPANJSKO POROČILO

V zadnjem, ali 26. kampanjskem poročilu je bilo omenjeno, da je general Zefran, poveljnik druge armade pridno na delu in da bo tudi njegova armada v kratkem dosegla \$100,000 nove zavarovalnine. Danes z veseljem poročamo, da se je to že zgodilo. Druge armada je res vpisala skupaj \$101,000 nove zavarovalnine. Naše čestitke!

Sedaj se s častjo \$100,000 vpisane nove zavarovalnine ponašajo že štiri armade in sicer: prva, druga, tretja in sedma.

Generali četrti, pete in šeste armade! Požurite se, da bodo tudi Vaše armade postavljene na častno mesto!

Skupno vpisana nova zavarovalnina znaša do 18. novembra \$610,750.

Armada generala Germa je prekosila tretjo armado in je zopet na prvem mestu.

Armade so razpostavljene po naslednjem redu:

1.	\$116,250
3.	115,500
7.	106,500
2.	101,000
6.	74,750
4.	54,500
5.	42,250

KAMPANJA ZMAGE K. S. K. J.

K. S. K. J. VICTORY DRIVE

27. POROČILO — REPORT NO. 27

4. novembra do 18. novembra 1943 — Nov 4 to Nov. 18, 1943

First Victory Army

General John Germ, glavni predsednik KSKJ.

Prva armada

General John Germ, Supreme President KSKJ.

Soc. No. (Dr. št.)	Insurance (Znesek)
7	\$3,500.00
25	500.00
169	5,250.00—\$ 9,250.00

Druga armada

General John Zefran, prvi glavni podpredsednik KSKJ.

Second Victory Army

General John Zefran, First Vice President KSKJ.

53	\$1,000.00
78	2,000.00
108	3,500.00
120	500.00—\$ 7,000.00

Tretja armada

General Math Pavlakovich, drugi glavni podpredsednik KSKJ.

Third Victory Army

General Math Pavlakovich, Second Vice President KSKJ.

65	\$ 500.00
153	2,500.00
156	500.00
165	500.00—\$ 4,000.00

Četrta armada

General Joseph Leksan, tretji glavni podpredsednik KSKJ.

Fourth Victory Army

General Joseph Leksan, Third Vice President KSKJ.

30	\$ 500.00
55	1,000.00—\$ 1,500.00

Peta armada

General Michael Cerkovnik, četrti glavni podpredsednik KSKJ.

Fifth Victory Army

General Michael Cerkovnik, Fourth Vice President KSKJ.

5	\$ 500.00
38	500.00
101	500.00—\$ 1,500.00

Šesta armada

Generalalka Johanna Mohar, peta glavna podpredsednica KSKJ.

Sixth Victory Army

General Johanna Mohar, Fifth Vice President KSKJ.

85	\$1,000.00
172	500.00
174	1,000.00
176	500.00
226	1,500.00—\$ 4,500.00

Sedma armada

General Geo. Pavlakovich, šesti glavni predsednik KSKJ.

Seventh Victory Army

General Geo. Pavlakovich, Sixth Vice President KSKJ.

40	\$1,500.00
109	500.00
185	500.00
241	500.00—\$ 3,000.00

Skupaj (Total) \$ 30,750.00

Zadnji izkaz (Last Report) \$580,000.00

Skupaj (Grand Total) \$610,750.00

JOSEPH ZALAR,

glavni tajnik—Supreme Secretary

Novi grobovi v Clevelandu

Ignac Stepic

Dne 17. novembra zjutraj je umrl Ignacij Stepic, stanujoč na 3651 W. 58. St., star 66 let. Doma je bil iz Spodnjega vrha, fara Primskovo, okraj Litija. V Ameriki je bival 38 let. Do časa depresije je delal v jeklnah, potem je delal kot strojnik v železni industriji. Bolehal je samo en mesec. Poleg soproge Terezi je, roj. Lah, doma iz Železne kaplje na Koroškem, zapuščal štiri sinove: James, Frank, Anton in Pvt. William, ki se nahaja v Indiji, hčere: Theresa poroč. Jee-wek, Mathilda poroč. Yagel, Hat-tie poroč. Paraska ter brata Franka in Antona. Bil je stari oče vnukom in član društva sv. Križa št. 214 KSKJ.

Franciška Rus

Dne 16. novembra popoldne je umrla Franciška Rus, stanujoča na 9522 Reno Ave. Bila je stara 62 let, rojena Tomšič, doma iz Zvirče vasi, fara Hinje. V Ameriki se je nahajala 42 let. Bila je članica društva sv. Lovrenca, št. 63 KSKJ, podružnice št. 47 SZZ in društva sv. Reš. Telesa. Tukaj zapuščala hčere: Frances Miklič, Mary Prosen, Ano in Albino Singer, sinova Franka in S/2 C Josepha, brata Jerneja Tomšič in sestro Ano Novak, v starem kraju pa brata Jakoba.

Joseph Koporc

Dne 22. novembra zjutraj je umrl na svojem domu, 1022 E. 72. St. Joseph Koporc, star 75 let, bivajoč v Ameriki 42 let. Doma je bil iz vasi Ponikve, fara Trebnje. Vedno je opravljal težka dela v tovarni, od junija ni pa več delal. Bolan je bil samo en teden dni.

Tukaj zapuščala žalujočo soprogo Rozalijo, roj. Kovačič, doma iz St. Ruperta, tri sinove in dve hčeri: Edwarda, Rudolpha in Pvt. Alberta, ki se nahaja v taborišču Picket, Virginia ter Victoria poroč. Fale-tič in Olga poroč. Urbas ter 13 vnukov. Bil je član društva sv. Vida, št. 25 KSKJ.

Helen Sulak

V nedeljo zvečer je šla na drsalnice v Areno mlada Helen Sulak, ko jo je zadela srčna kap in je kmalu potem podlegla. Bila je stara komaj 20 let in je bila mlajša hči znane družine Martin in Caroline Šorn, ki lastujejo restavracijo na St. Clair Ave. in 61. cesti. Poleg žalujočih staršev zapuščala soprogo Cyrila, ki je pri vojaki nekje onkraj morja, sestro Caroline in brata Franka, ki je tudi pri vojaki.

Vsem prizadetim izrekamo naše sožalje, pokojniki pa naj v miru počivajo.

ZVEZDNATA ZASTAVA PREJ 129 LETI

Ko je leta 1814 ameriški pesnik Francis Scott Key na neki bojni ladji zložil našo narodno himno "The Star Spangled Banner," isto pa kasneje uglašil John Stafford Smith, je istočasna ameriška zastava vsebovala samo 15 zvezd, danes pa znaša to število 48, za vsako državo po eno. Scott, po poklicu odvetnik, je bil rojen leta 1780, umrl 1843.

Berlin bombardiran

LONDON, 23. nov.—Sinoči se je nad Berlinom zopet pojavilo tisoč R. A. F. bombnikov, ki so obstreljevali to mesto pol ure in mu prizadeli nepopisno škodo. Berlin je sedaj prilično podoban porušeni Hamburgu, kajti 2,300 ton različnih bomb je pretrgalo glavne dele Berlina v ruševine, kar niso bombe uničile, je uničil ogenj. Tako hudega bombardiranja Berlin še ni doživel. Iz Švedske se poroča, da je bilo vtedaj zračnega napada okrog 10 tisoč oseb ubitih in ranjenih. Zadetih je bilo več vladnih poslopij, tako tudi stanovanjska hiša Hitlerja in Goeringa.

VATIKANSKI URADNIKI SE SELIJO

Kot pravijo švedska poročila, ki prihajajo iz Rima, je papež Pij XII. svetoval vatičanskim uradnikom, da se izselijo s svojimi družinami.

Grad Gandolfo, letno bivališče papeža, 20 milj izven Rima, je bil tem družinam dan na razpolago in nekaj družin je že odpotovalo.

Ta poročila dodatno pravijo, da je papež še vedno odločen, da ostane v Vatikanu, uradnikom pa je svetoval, da se izselijo iz Vatikanskega mesta, da ne bi med njimi nastala prevelika panika, kadar bodo zavez-niki prišli v Rim, kajti v Vatikanu je nastala velika zmešnjava, ko so padle štiri bombe 5. novembra.

K STOLETNICI CHIKASKE NADŠKOFIJE

V tej dobi so pastirivali v Chicagu sledeči škofje: Wm. Quarter, 1844-48; James Vandervelde, 1849-53; Anthony O'Regan, 1854-58; James Dugan, 1859-70; Thomas Foley, 1870-79; Patrick A. Feehan, prvi nadškof, 1880-1902; nadškof James Ed. Quigley, 1903-15; kardinal George Mundelein, 1915-39, in sedanji nadškof Samuel A. Stritch poleg tega je bilo tudi šest titularnih škofov prideljenih škofom in nadškofom v pomoč.

HRVAŠKI ŠKOF STEPINAC SE JE UPRL PAVELIČU

Washington.—Zagrebski listi pišejo, da je zagrebški nadškof Alois Stepinac protestiral proti odredbi Ante Paveliča, poveljnika Hrvaške, ki je izjavil kot odgovorno vso naselbino za katerekoli čine sabotaže, ki je izvršena v dotičnem okraju.

Glasom Paveličeve odredbe se take naselbine kaznujejo z globo ali kako drugo kaznijo. Enako se kaznujejo tudi žene, možje, sorodniki in otroci oseb, katerim je bilo znano, da so bili njih sorodniki med sabotažniki ali uporniki.

Mehiški vojniki ne smejo iti v cerkev

Mexico City.—Vojakom v uniformi je prepovedano iti v cerkev ali prisostvovati kakim drugim verskim obredom. Predsednik Camacho, ki je podpisal odredbo pravi, da se vojaška uniforma ne sklada s svečanimi cerkvenimi obredi.

Rev. James Černe je sedaj v nemškem ujetništvu

Sheboygan, Wis.—Frank Repensek, 714 Georgia Ave., je prejel od svojega bivšega župnika James Černeta, sledeče pismo iz Bavarskega, Nemčija:

"Dragi Frank in prijatelji! Na 12. maja 1943 so me internirali za dva meseca v Begunjah na Gorenjskem. Zdaj sem pa na Bavarskem, kjer so tudi drugi ameriški vojni ujetniki. Z menoj v sobi je nek poljski duhovnik. Vsak dan darujem sv. mašo. To taborišče je še eno najboljših in najčistejših. Z menoj dobro ravna, za kar se moram zahvaliti Amerikemu Rdečemu križu.

Dve leti sem oskrboval osem župnij v okolici Bleda, katera je prej oskrbovala trinajst duhovnikov. Ob nedeljah sem imel po tri maše, v delovnik pa po dve in to v raznih cerkvah. Pogrebi z mašo so bili vselej popoldne. Maše ob praznikih so bile pa zvečer. Ko sem šel prošlo zimo obiskat nekega bolnika, sem padel in si zlomil levo roko. Kljub temu sem bral mašo naprej.

Vsi ti opravi ki so bili zame zelo naporni. Včasih sem jedel in spal doma samo po enkrat na mesec.

Naše cerkve niso bile dovolj velike, da bi šli notri vsi, ki so hoteli biti pri božji službi. Vера med našim narodom še davno ni opešala.

Pošiljam pozdrave vsem Sheboygančanom in drugim mojim prijateljem.

James Černe,

Laufen, Ob. Bavaria.

Op. ured.—Rev. James Černe je župnikoval na fari sv. Cirila in Metoda v Sheboyganu 24 let. Med tem časom je bil tudi duhovni vodja naše Jednote.

Leta 1934 je stopil radi bolehnosti v pokoj in leta 1938, tik pred vojno se je vrnil na Slovensko.

HČI IN OČE UMRLA NA EN DAN

Enumclaw, Wash.—Dne 9. novembra je naglo umrla Mary Gorr, stara 43 let in rojena v Denver, Colo. Zadel jo je kap ob kuhinjski peči, ko je pripravljala kosilo v hiši svojega bolnega očeta na farmi. Našli so jo mrtvo na tleh kuhinje, kosilo na peči je pa bilo vse sežgano. Štiri ure kasneje je pa umrl njen oče, kateri ni nič vedel o smrti svoje hčere, ker je ves čas ležal nezavest v svoji sobi, kakor ni tudi hči vedela, da oče že umira. Čuden slučaj. Dne 11. novembra je bil dvojni pogreb.

KRATKA RAZDALJA MED AMERIKO IN RUSIJO

Med našo ameriško Alasko in rusko Sibirijo se nahaja Beringova ožina. Na zapadni strani je ruski otok Velik Diomed, na naši strani pa leži Mali Diomed. Razdalja med tema dvema otokoma znaša samo pet milj. V zimskem času bi po debelem ledu to razdaljo lahko prekorčila še tako močna mehanizirana armada.

AGITIRAJTE ZA MLADINSKI ODDELEK!

MILIJON DOLARJEV

Okoli šeststo tisoč dolarjev mladinske zavarovalnine so do sedaj že vpisala naša agilna krajevna društva v času tekočega "V" kampanje. Zelo lepa vsota je to, ako pomislimo, da se pri kampanji šteje le novo članstvo, ki pristopi v mladinski oddelek. Torej najlepša hvala vsem onim, ki so pripomogli do te lepe vsote zavarovalnine! Cilj glavnega odbora in cilj glavnega predsednika in vseh podpredsednikov in podpredsednice pa je milijon dolarjev skupne zavarovalnine ob koncu kampanje. Če bo res ta vsota dosežena, je pa odvisno od vseh nas. Odvisno bo od našega dela tekom najboljšega (zadnjega) meseca naše kampanje—meseca decembra!

Zelo, zelo rad bi videl in zelo srečnega bi se štel, ako bi bila gorioznačna vsota nove zavarovalnine do konca tekočega leta dosežena. Iz prejšnjih kampanj je nam znano, da se to prav lahko zgodi in to vsoto gotovo doseže, ako se zato zavamejo s podvojeno energijo vsi uradniki in uradnice naših krajevnih društev. Gotov sem, da z vsrajnostjo pridemo lahko v zadnjih petih tednih naše kampanje še od 400 do 500 tisoč dolarjev nove zavarovalnine za mladinski oddelek; 179 krajevnih društev ima KSKJ pod svojim okriljem in delokrogom poslujočih po raznih naselbinah naše širne ameriške domovine. Jaz priporočam vsem našim društvom za teh zadnjih pet tednov naše mladinske kampanje sledeči program:

Vsa naša manjša društva naj pridobijo vsako vsaj po enega ali več članov, srednja društva vsako vsaj po tri ali več članov in večja društva pa vsako vsaj pet ali več članov za mladinski oddelek. Ako boste to moje priporočilo poštevali, sem prepričan, da bo naš zaželjeni milijon dolarjev nove zavarovalnine za mladinski oddelek do konca tega leta tudi dosežen. Zelo srečnega se bom počutil, ako bom zamogel kot predsednik KSKJ v imenu svojih sokolegov bratov podpredsednikov in sestre podpredsednic (pod njih pokroviteljstvom se vrši sedanja mladinska kampanja), poročati celokupnemu glavnemu odboru na letnem zasedanju meseca januarja, 1944, da so naša krajevna društva, s sodelovanjem in pomočjo svojih agilnih krajevnih društvenih uradnikov in uradnic pridobila tekom "V" kampanje rekordno vsoto milijon dolarjev nove zavarovalnine.

Zato pa, bratje in sestre, naprej, do cilja! Pridobimo milijon dolarjev nove zavarovalnine za naš mladinski oddelek! V to nam pomagaj Bog, in naša dobra volja.

Z bratskim pozdravom,

JOHN GERM, glavni predsednik.

ZA PREHRANO SESTRA- DANE EVROPE

Atlantic City, N. J.—Dne 12. novembra se je tu vršila konferenca zastopnikov 42 svetovnih narodov v zadevi prehrane dežel, katere je Nemčija zasegla in obubožala. Te države so: Belgija, Luksenburška, Čehoslovaška, Francija, Grčija, Nizozemska, Norveška, Poljska in Jugoslavija. Za prehrano ljudstva teh dežel se bo prvo leto potrebovalo najmanj 45,000,000 ton, živeža, obleke, kuriva, zdravil itd. Za vsako večjo in neokupirano državo je določena gotova kvota teh živil. Predsednik tega odbora (UNRRA) je bivši guverner države New York, Herbert H. Lehman. Delegatje te konference so že pred nekaj dnevi v Beli hiši podpisali tozadevno pogodbo.

GENERAL ROATTA, KVNİK SLOVENCEV, ODSTAVLJEN

Alžir, Afrika.—General Mario Roatta, načelnik generalnega štaba italijanske armade, je bil odstavljen. Tega generala je obtožila jugoslovanska vlada v Londonu vojnih brutalnosti v okupirani Sloveniji oziroma Jugoslaviji.

Njegov slučaj bo prvi prišel pred komisijo Združenih narodov, ki preiskuje vojne zločine. Ako bo general Roatta poslan na sodbo v Jugoslavijo, kot je zaključila konferenca v Moskvi, še ni znano.

Maršal Badoglio je obdržal generala Roatta v svojem kabinetu, dočim je jugoslovanska vlada zahtevala, da ga mora odstavit. Badoglio se je zdaj ydal.

SLOVENSKA ZLATA POROKA

Spring Valley, Ill.—Dne 11. novembra sta na 110 E. Carlina St., Springvalley, Ill. (blizu La Salle), obhajala svojo zlato poroko zakonska Frank in Ana Blekač, oba člana društva sv. Družine, št. 5 KSKJ. v La Salle, Ill. Pred leti sta živela v državi Arkansas, kjer je Frank Blekač ustanovil društvo št. 17 KSKJ. Poročena sta bila v Fort Smith, Ark.

Narodilo se jima je sedem otrok (sinov), dva sta umrla v rani mladosti, eden je bil pa ubit od avtomobila, dva sta oženjena, eden je doma, eden pa pri vojaki.

Zlatoporočencema kličemo: Še na mnoga zdrava in srečna leta!

ITALIJANSKA PRINCEZA MARIE BO REGENTKA

New York.—Newyorško časopisje poroča depešo iz Neapolja, da bodo italijanske politične stranke izbrale princezo Marie Jose za regentko, ki bo vodila do polnoletnosti svojega šestletnega sina. V tem slučaju se bo kralj Viktor Emanuel odpovedal, enako tudi prestolonaslednik Umberto.

Princeza Marie Jose je sestra belgijskega kralja Leopolda in zelo popularna v Italiji, zlasti v protifašističnih krogih. V Rimu je bila še za Mussolinijeva javna tajnost, da se zbirajo v njeni palači protifašistični voditelji. Govori se tudi, da bi dobil mesto premierja grof Sforza.

DROSTVENA NAZANILA

VABILO NA GLAVNE LETNE SEJE

DRUŠTVO SV. JOSEFA, ST. 2, JOLIET, ILL.

Naše društvo je imelo svojo zadnjo redno mesečno sejo dne 7. novembra, ki se je vršila v najlepšem redu. Na isti je bilo sklenjeno, da bomo imeli običajno advenčno spoved 27. novembra, skupno sv. obhajilo pa v nedeljo, 28. novembra med sv. mašo ob osmih. Zbirali se bomo 15 minut do osmih v Ferdinand dvorani, da odkorakamo potem v cerkev. Upam, da se nas bo zbralo lepo število.

Prihodnja naša seja, ki bo zaeno glavna ali letna, se vrši na nedeljo, 5. decembra; to bo prva nedelja prihodnjega meseca. Na tej seji bo tudi volitev odbora za leto 1944. Želim in prosim, da se člani te važne seje v velikem številu udeležijo in da si izberejo dobre društvene uradnike za prihodnje leto.

K sklepu še opominjam one, ki dolgujete na asessmentu, da bi svoj dolg zanesljivo in najkasneje do 15. decembra poravnali, kajti potem moram knjige za tekoče leto zaključiti.

S sobratiskim pozdravom do vsega članstva našega društva in Jednote,

John Vidmar, tajnik,
515 Broadway.

DRUŠTVO SV. DRUŽINE, ST. 5, LA SALLE, ILL.

Uradno naznanjam članstvu našega društva, da bomo imeli glavno letno sejo dne 5. decembra točno ob eni uri popoldne v dvorani sv. Roka, na kateri bo tudi volitev novega odbora za bodoče leto. Torej ste vsi prijazno vabljeni, da se te važne seje za gotovo udeležite, če vam le mogoče.

Dalje prosim, da bi vsi člani, ki dolgujete, poravnali svoj asessment. Ko pride čas za poslati denar na Jednoto, pa ga ni. Torej vas še enkrat na to opominjam.

Bolnik je sedaj Lawrence Uranich. Želimo mu ljubelega zdravlja.

Sedanja dva nova člana v mladinskem oddelku pri našem društvu sta dvojčka John in James Tomse, sina našega člana John Tomse ml. Čestitamo. Sedaj imamo tudi mi dvojčke v našem društvu.

Z pozdravom,

Frank Kobilsek, tajnik.

DRUŠTVO SV. JANEZA KRSTNIKA, ST. 11, AURORA, ILL.

Zopet se bliža leto svojemu koncu, tako pa tudi naša glavna seja, ki se bo vršila prvo nedeljo prihodnjega meseca, ali dne 5. decembra ob dveh popoldne v navadnih prostorih. Zato prosim cenjeno članstvo, da se te seje v velikem številu udeležijo. Na tej seji bomo imeli na dnevnem redu volitev odbora za prihodnje leto; vsakega posameznega člana in članice je dolžnost, da se te važne seje za gotovo udeleži.

K sklepu tega naznanila še prosim vse zaostankarje, da bi svoj dolg društvu za asessment pravočasno poravnali, kajti jaz bi rad koncem leta vse naše društvene knjige v lepem redu zaključil.

Smrtna kosa pionirja naše naselbine.

V četrtek, 28. oktobra je tukaj umrl naš pionir sobrat Martin Zagorc, rojen dne 11. novembra, 1862 v Vodnjah vasi pri Novem mestu. V Ameriko je došel leta 1888 in sicer v Joliet, Ill., odkoder se je čez eno leto semkaj preselil in zivel v Aurori do svoje smrti. V naše društvo je pristopil 2. januarja, 1898 in je vedno rad delal za dobrobit društva ter Jednote.

Pogreb se je vršil 30. oktobra iz cerkve sv. Josefa s sv. mašo, makar je bil položen v večnemu

počitku na pokopališče sv. Josefa.

Tukaj zapuša žalujočo seprogo Mary, rojeno Sterman, dva sina in pet hčera: Jehu, Sgt. Frank, Mrs. Anthony Collins, Mrs. Fred Rung, Mrs. Ralph Gustavson, Mrs. Eddie Babici in Dolores.

Bodi mu ohranjen najbližji spomin in naj v miru božjem počiva! Žalujočim preostalim izrekam v imenu društva naše globoko sožalje.

August V. Verbie, tajnik.

DRUŠTVO SV. PETRA IN PAVLA, BROJ 64, ETNA, PA.

Poziva se članstvo na redovitu sjednico 5. decembra u 2 sata poslepodne u Hrvatskom domu, 110 Bridge St., Etna, Pa.

Braće i sestre! Ovo će biti glavna godišnja sjednica, na kojoj će se birati novi odbor; dužnost je svakog člana i članice, da znade stanje svog odsjeka te prema tome da dodje na sjednicu, da si izabere odbor, koji će savjesno vršiti rad društva i Jednote. A ovo se može izvršiti samo na jedan način, to jest da članstvo dodje na sjednicu u što većem broju jerbo imamo dosta važni stvari, da ji i spravimo. Ako u malom broju dodje članova na sjednicu, pa nam je teško što dobro učiniti u korist društva.

Isto molim članove, koji su zaostali sa svojim rasporezom, da to čim prije podmireju tako, da se može čisti račun predati novoj upravi za drugu godinu.

Dajem članstvu naznanje, da je naše društvo kupilo u oktobru mjesecu U. S. War Bonds u vrednosti \$500.

Dakle vas još jedamput opominam: ne zaboravite doći svi na sjednicu!

Uz bratski pozdrav,

John Dvoranich, tajnik.

DRUŠTVO SV. ANTONA PADOVANSKEGA, ST. 72, ELY, MINNESOTA

Naša redna seja meseca novembra je sklenila, da se povabi članstvo našega društva potom Jednotinega Glasila na prihodnjo glavno letno sejo, katera se bo vršila prvo nedeljo v mesecu, 5. decembra ob 7. uri zvečer v Jugoslovanskem narodnem domu. Na tej seji bo volitev društvenih odbornikov in odbornic za leto 1944. Na dnevnem redu bo tudi več važnih zadev.

Cenjeni sobratje in sestre ste prijazno vabljeni, da se za gotovo udeležite te glavne letne seje v obilnem številu, čim več nas bo, toliko boljše bo za uspeh te važne seje.

Z bratskim pozdravom,

Michael Cerkovnik, tajnik.

DRUŠTVO SV. JOZEFA, ST. 103, WEST ALLIS, WIS.

Dragi mi bratje in sestre! Čas naglo poteka, tako prihaja tudi konec leta 1943. Zato sem se namenil potom Glasila vabiti vas na glavno letno sejo, vršeno dne 4. decembra zvečer ob 7 v cerkveni dvorani, da se malo pogovorimo, kako bomo vodili društvo prihodnje leto, da ostane v dobrem stanju, ko se naši fantje vrnejo iz vojne. Presodili bomo tudi, koliko dobrega smo v tem letu storili za društvo in Jednoto. Vse one, ki ste bili delovni za društvo, prosim, da ostanite še taki v bodoče. Na one, ki niste bili doslej marljivi za društvo ter Jednoto pa apeliram, da pridete na to sejo, spomnite se svoje dolžnosti in prevzemite kak društveni urad za eno leto, saj društvo vendar potrebuje delovne in agilne člane, če hoče, napredovati.

K sklepu vam tudi naznanjam, da bo tej seji malo prihrizka (zaštonj), pa seveda tu-

di nekaj pijate! S sobratiskim pozdravom in na videnje na seji!
Frank Lipoglavsek, preds.

DRUŠTVO SV. DRUŽINE, ST. 186, WILLARD, WIS.

Članstvo opozarjam na glavno letno sejo, ki se bo vršila v nedeljo, 5. decembra po prvi sv. maši. Ker je ta seja jako važna, bi se moral iste udeležiti vsak član in članica; volitev odbora za leto 1944 ter druge važne stvari pridejo na dnevni red.

Zaeno prosim tudi one, ki so zaostali za asessmentom, da bi svoj dolg poravnali najkasneje do 20. decembra, da bom lahko v redu knjige zaključil za tekočo leto.

Dalje vas prosim, da mi naznanite, za koliko vsoto vojnih bonдов tretje izdaje je vsak posamezni član ali članica kupil, kajti celokupno vsoto teh kupljenih bonдов od strani Jednotinega članstva bi radi vedeli v glavnem Jednotinem uradu, da se to potem sporoči v Washington. To je jako važno za nas; s tem se bo javno pokazalo, kako ameriški Slovenci podpirajo vojno Združenih držav.

S sobratiskim pozdravom,

John Pernič, tajnik.

DRUŠTVO SV. MIHALJA, BROJ 163, PITTSBURGH, PA.

Našemu članstvu javljam sledeče točke od prošle sjednice 14. novembra, pak osobito onima, koji niste bili na prošloj sjednici.

Sjednica je bila posječena prilično članstva sve zadovoljno. Poradi kampanje, koja još traje 37 dana, je poprimljena da se živo podela da kvotu podmirimo. Tako svi složno na delo jer je kratko doba

Članstvo odobrilo našim fantim \$100 za Božić, i to svim onima, koji služe Uncle Sama i bra ne nas 'starce i našu otačbinu Ameriku, a isto da jim se pošalje i "Christmas" žestitke, to jest post karte. S toga, koji budete došli plaćati društvo, molim, da me spomenite za isti dar, da vam odam otcem, majkama ili ženama.

Dalje je članstvo odobrilo \$20 za United War Fund, koji je isto valje oddan na sjednici tomu odboru.

Izvanredna sjednica odklonjena zovoljo društvenih pravil, nego da se na godišnjoj sjednici citaju točke i da se točka uvrsti, koja ima izpraznjeno mjesto. S toga vas opominjam da do godišnje sjednice studirate za dobre točke i donesite da je predložite i da se uvrste u pravila. Če budu dobre, da se uvrste za dobrobit nas i našega odsjeka. Molim da ne zaboravite, koji ste zaostali za novembru uplatiti svoje asessmente do 28. novembra. Ne čekajte zadnjega dana u godini.

Makar je i dva dana kasnije, čestitam našim Katicam, Zlaticam, sestricam njihov imendan, da bi ji mnogo godina sprovodile sretne, zdrave i ve se se sa svojim pari i obiteljima. Zdravo Katic! Na nožice! Ima vas 34 članice. Bog vas živi, to vam želi vaš tajnik.

Sa sobratiskim pozdravom,

Matt Brozeni, tajnik.

DRUŠTVO SV. JOZEFA, ST. 169, CLEVELAND, O.

Naš društveni povojni relifni sklad

Naš predsednik brat John Pezdirtz je že pred nedavnim v Glasilu omenil, da se je pri društvu ustanovilo povojni relifni sklad ali pomožni sklad, ki bo v dobrobit našemu članstvu po končani vojni. Skoro gotovo bodo nastopili po vojni zopetni slabi časi, kakoršne smo doživeli tekom depresije po zadnji, oziroma prvi svetovni vojni, tedaj bo gotovo prišel ta sklad marsikateremu prizadetemu članu v pomoč.

V ta namen smo naročili po-

sebine knjižice s tiskom; sklepje no je bilo na seji, da naj se vsakemu članu pošlje za en dolar teh tiskov, da jih obdrži ali pa razproda. Upam, da se ne bo nihče branil teh tiskov, tako tudi, da se bo iste lahko razprodale, ker se na njih označene lepe denarne nagrade, darovane po naših vrlih članih.

Prvo nagrado \$25 je daroval znani lastnik pogrebnega zavoda, brat August F. Svetek, ki nikdar ne odreče svoje pomoči društvu za kak dober namen; drugo nagrado \$15 je daroval brat John Sušnik, lastnik Norwood Appliance trgovine; na vedeneč je že dosti dobrega storil za naše društvo; tretja nagrada, tudi \$15 je dar znane ttrdke A. Grdina in Sinovi, tudi ta je vedno pripravljena pomagati društvu; četrto nagrado \$10 je nam naklonil brat John Asseg, lastnik grocery-ske trgovine na Holmes Ave., tudi jako dober član našega društva; peto nagrado v znesku \$10 je daroval poznani zdravnik na Waterloo Rd., Dr. Perme; šesta nagrada \$5 je dar cvetličarja L. Slapnika na Waterloo Rd.; sedma nagrado \$5 je daroval naš bolniški tajnik, brat Mike Zlate; osma nagrada \$5 je dar brata John Videmška, grocerista na 152. cesti; deveto nagrado \$5 je nam naklonila Slovenska zadržna prodajalna; deseto nagrado \$5 pa naš društveni finančni tajnik brat Josip Ferra; torej skupaj deset nagrad v skupnem znesku \$100. Vsem tem označenim darovalcem se lepo zahvaljujemo; članom pa priporočam, da bi radi teh tiskov preveč ne godrnjali, ko vam bodo izročeni; iste dobite, ko pridete asessment plačat.

Nagrade bodo razdeljene enkrat v februarju, 1944.

Vas vse lepo pozdravljam,

Dorothy Ferra,
članica društva št. 169.

DOPISI

Naš sobrat piše iz Avstralije

"Amerikanski Slovenec" je te dni objavil nastopno zanimivo pismo našega sobrata Viktorja J. Cerjanca, člana društva sv. Štefana, št. 1, ki se nahaja sedaj nekje na Južnem Pacifiku:

"Na Pacifiku, 1. novembra, '43

"Odkar sem mnoge izmed Vas nazadnje videl pred več kot dvema letoma, ko sem bil v Chicagu, sem videl in doživel marsikaj nenavadnega. Morja se vam bo zdelo čudno, pa je vendarle resnica, da za nas, ki se bojujemo na fronti, ni sedaj nobena stvar bolj vesela, kakor če vidimo mrtve Japonce, pa naj padajo v goretihi aeroplanih ali pa gorijo na tleh. Videl sem že veliko živih in mrtvih in vsako pot, kadar vidim katerega mrtvega, se počutim dobro in mi gre na smeh.

"Večraj pa se je tukaj odigraval prizor, ki ga ne bom nikoli pozabil. Bil je praznik Krstusa Kralja, in po džungli je šla od ust do ust beseda, da bo na gotovem kraju opravljena sv. maša. Bilo je, kakor da se je džungla odprla, zakaj pri-maši je bilo dobesečno blizu 5.000 fantov

"Kar je na tem otoku duhovnikov, so bili vsi skupaj in so peli slovesno peto mašo pri luči sveč. Ob obeh straneh oltarja so stali vojaki na pozor s puškami in nasajenimi bajoneti, medtem ko smo drugi klečali v travi. Mogoče sem le otročji, res pa je, da so mi solze zdrknile po licu, ko mi je prišlo na misel, kako je bilo takrat, ko sem bil pri slovenskih mašah v domači cerkvi.

"Skoraj vsi so pristopili k sv. obhajilu in so bili hvaležni, da so imeli to priložnost. Okrog sveč je brenčalo vse polno

raznega mrčesa in eden ali drugi se je zdaj pa zdaj s skrbjo ozrl proti nam, misleč, da to brenčanje prihaja od japonskih bombnikov. Toda imeli smo srečo: celo mašo ni bilo nobenega klica, naj bomo pozorni, ker se bliža napad. Po maši smo imeli blagoslov in bilo je zares lepo.

"Zahvalni dam se zopet približuje. Upam, da boste vsi doma imeli kaj boljsega na mizi in da se boste malo poveselili. Za nas v tej vlažni džungli, polni mrčesa, bo ta dan prav tak, kakor vsak drugi deloven dan. Nič boljsega ne bo za podzob, pa tudi nič več kakor druge dni. Veseli pa smo, da si lahko vsaj malo prežemo tisti občutek želodčne praznote, ki ga ima večina kar nas je tukaj precej pogosto. Toda se ne pritožujemo, pač pa se pritožujemo, ko beremo o raznih štrajkih pri Vas doma; to boli. Včasih enemu ali drugemu tukaj pride na misel, če se spleča toliko delati in toliko trpeti za tiste, ki doma štrajkajo. Medtem ko vemo, da nekateri stvari skrajno potrebujemo, pa jih ne moremo dobiti, ker je štrajk v tem ali onem podjetju doma v Ameriki. Vidite, to napravi na človeka čuden vtis, ki ga ni mogoče popisati.

"Dne 29. oktobra sem bil na vrsti, da vodim svoj aeroplan, zadnji trenutek pa je prišla sprememba in nekdo drugi ga je moral voditi. Komaj se je vzdignil od tal, je letalo nena-doma padlo doli in se razbilo in vsi, ki so bili notri, so zgoreli. Iz tega lahko vsi vidite, da bom imel obilo vzroka, da se zahvalim Bogu na Zahvalni dan. Vem, da nekateri ljudje še vedno ne verjamejo v moč molitve, toda jaz sem prepričan, da ko bi ne bilo tistih molitev in devetdnivnic, ki jih naši ljudje doma opravljajo in darujejo za svojo varnost, bi danes ne bil več med živimi. Ga ni vojaka tukaj, pa naj spada h kateri koli veroizpovedi, da ne bi izmolil molitvice v svojem strelskem jarku (dive trench), kadar začnejo padati bombe. Tega ne trdim tja v en dan, temveč vem, da je resnica, ker sem jih že tolikokrat videl moliti, kakor sem tudi sam molil v neštevilnih slučajih.

"Na splošno je vse dobro in v redu. Ne pripeti se mi nič izrednega, kar bi bilo vredno opisovati. Iz dnevnega časopisja pa lahko razvidite, kako zaposleni smo.

"Udani Vam,

"Vic."

Dostavek urednika "A. S." T/Sgt. Victor J. Ceryanec je bil odlikovan z armadno srebrno zvezdo za junaštvo v zračnih bojih. Ko nam je zadnjič pisal, je bil Staff Sergeant, zdaj je pa Technical Sergeant. "Vic" je chikaški fant, Sent-štefančan. Mati mu je pred leti umrla, ima pa v Chicagu očeta, mlajšega bratca in teto Miss Mary Janesh. Njegov naslednji brat Harold služi pri mornarici. Oče, Mr. Joseph Ceryanec je veteran prve svetovne vojske, v kateri se je kot mlad ameriški vojak bojeval v Franciji. Victor je šel k armadnim letalcem prostovoljno še pred Pearl Harborjem. Njegov naslov je:

T/Sgt. Victor J. Ceryanec,
703245 90th Bomb. Sq.,
3rd Bomb. Group,
APO 503, U. S. Army,
San Francisco, Cal.

Smrtna kosa

Colorado Springs, Colo.—V tej naselbini je dne 24. oktobra umrla dobro poznana Mrs. Frances Nolan, stara 53 let; njen mož je odšel v večnost pred petimi in pol leti. Pokojnica je zapustila osem otrok, štirim je bila pa mačeha. Dva sinova sta pri vojakihi, en sin in ena hčer sta že poročena, trije sinovi in ena hčer so pa doma brez očeta in matere.

Spadala je k društvom dveh organizacij. Pogreba se je udeležilo lepo število članstva, tako tudi njenih prijateljev in znancev. Naj v miru počiva! Član društva št. 213 KSKJ.

Zahvala

Butte, Mont.—Podpisana sem potem lepo zahvaljujem vsem onim, ki so me obiskovali v bolnišnici in na domu tekom moje hude bolezni. Posebno lepa hvala pa našemu č. g. župniku Rev. Pirnatu in njegovi sestri za vsakdanji obisk in tolažbo. Bog jima plačaj!

V bolnišnici sem bila od 25. julija do 4. septembra. Imela sem mreno na desnem očesu. Ne vem, ali so zdravniki krivi, da sem to oko izgubila, morali so ga namreč ven vzeti, da se-daj nosim oko iz stekla. Trpe-la sem strašno bolečine. V Boga in Marijo sem zaupala, drugače bi pamet izgubila.

Kateri še niste v enem ali drugem društvu, vam svetujem, da pristopite, jaz imam v tem oziru veliko skušnjo, kajti društva so mi v tej bolezni veliko pomagala. Človek nikdar ne zna, kje ga lahko nesre-ča doleti.

Se enkrat zahvala vsem in pozdrav.

Theresa Mihelich,
članica društva št. 208 KSKJ.

V BLAG SPOMIN

prve obletnice smrti našega nikdar pozabljenega soproga in ljubljenega očeta

ANTONA MATKOVICH

ki je preminul 24. novem., 1942
Dragi nam blagopokojnik! V tati namen naj Ti veljajo slede-če naše skromne vrstice:

Mesec november je zopet v deželi, zgodnje nam zime razsiplje svoj kras, mi pa ne moremo biti veseli, ker je pretužen ta mesec za nas.

Oj usoda, ti nemila, kako kruta si do nas, si soproga umorila, in očeta ljubelega.

Leto dni je že minilo, kar nas Ti zapustil si. Ah, kak' prazno je življenje, ker Te več med nami ni!

Saj ne mine nikdar dneva, v duhu da ne bili tam, kjer zdaj snivaš večno spanje, in kjer dom je Tvoj hladan.

Lansko leto je družina bila naša skupaj vsa, toda danes bolečina nam prihaja iz srca.

Hiša naša, prej prijazna, danes je osamljena, tiha, vedno skoro prazna, ker Te—dragi ni doma!

Žalujoci ostali: MARY MATKOVICH, soproga SINOVI in HČERE. Crested Butte, Colo., 23. novembra, 1943.

V BLAG SPOMIN

SESTE OBLETNICE SMRTI NAŠE NEZABNE MATERE

MARY LOKAR

rojena Žagar

ki je umrla dne 24. nov., 1937. Smrt ne gleda in ne vpraša, in tako je nam pred šestimi leti odvzela najdražji biser našo ljubljeno mamico. Spomini in ljubezni polno, je še vedno naše srce, katero želi in moli, da—so naša mama v nebesih tako veseli kakor smo mi žalostni v naši izgubi.

Žalujoci ostali: Justine in Frances Lokar, Joseph, Frank in Mary Turk. Pittsburgh, Pa., 23. novembra, 1943.

O zgodovinski pomorski bitki pri Trafalgarju

Admiral Nelson, zmagovallec

Mnogo ljudi se izgovarja, da ne morejo doseči do kakega uspeha, ker so bolj šibke postavne in bolj rahlega zdravja; poleg tega jih pa še večkrat kaka bolezen muči. Taki izgovori pa vedno niso na mestu, kajti mnogo takih bolj slabotnih mož in žena je v svojem življenju doseglo velike uspehe.

Eden izmed teh je bil sloveči angleški admiral Horatio Nelson, rojen leta 1758, ubit v vojni leta 1805. Že od svoje mladosti je bil Nelson šibek in bolehen, ena bolezen je sledila drugi, a pri vsem tem se je povselp do najvišjega mesta v angleški mornarici. Ko je zmagal pri Nilu leta 1798, je dosegel že čast podadmirala, torej star komaj 40 let.

Takoj pri vstopu v mornarico mu je bil podeljen čin kapitana. Svojim mornarjem je bil zelo naklonjen, skrbel je za njih udobnost, pa tudi za primerno redno plačo, zato so ga mornarji nad vse ljubili. Ko je postal podadmiral, je šel na roko tudi svojim tovarišem-častnikom in kapitanom, zato so ga vsi zelo spoštovali in cenili.

V neki bitki je Nelson izgubil svojo desno roko, v neki drugi bitki pa eno oko. Po dobljeni zmagi pri reki Nil ga je Anglija proglasila za največjega junaka, tedaj je postal tudi baron, vladar mu je podelila \$10.000 letne pokojnine, tudi ruski car in turški sultan sta ga bogato nagradila z darovi, ker je prvič premagal nasilnega Napoleona.

Toda istočasno se bojevali Napoleon ni umaknil z vojnega pozorišča, ampak se je marljivo pripravljaj na večje napade. Imel je včasih tudi uspeh na kopnem ter na morju. V mirovnih presledkih se je mudil Nelson doma na Angleškem; kjer si je utrjeval zdravje in delal načrte za ponovne bojne napade, vendar ta Nelsonov odmor ni dolgo časa trajal. Anglija je bila zopet zapletena v vojno in sicer z Dansko. Zato je Nelson odrinil s svojo mornarico proti Kodanju in zmagal. Tako je zopet zmagal avgusta, 1798 v bitki v zalivu Aboukir.

Najbolj junaško se je pa Nelson proslavil v bitki pri Trafalgarju oktobra meseca, 1805. Ta bitka se je vršila na odprtem morju s francosko in špansko mornarico. Pri Trafalgar se nahaja južno od španskega mesta Cadiz, nedaleč od znane angleške trdnjave in morske ožine Gibraltar.

Nelson je imel samo 27 bojnih ladij, sovražna mornarica jih je pa štela 33, opremljenih z 2640 topovi. Bitka se je pričela 21. avgusta, 1805, torej pred 138 leti.

Dasiravno so imeli Angleži samo 2.138 topov, je Nelson svojo mornarico tako spretno vodil, da je kmalu razdvojil sovražno brodovje. Pred začetkom boja je izdal admiral Nelson na častnike in svoje vojaštvo sledeči ukaz: Anglija pričakuje, da bo vsak mož izvršil svojo dolžnost.

Nelson se je nahajal na svoji ladji "Victory," odkoder je izdajal ukaze; v treh urah je bila bitka končana s sijajno zmago za Nelsona. Isto popoldne je bilo 15 sovražnih bojnih ladij potopljenih, dva tedna zatem so pa Angleži ujeli še štiri druge ladje, ki so bile na begu. Važno pri tem je bilo dejstvo, da Angleži niso izgubili niti ene izmed svojih ladij.

Toda 21. oktobra, 1805 je Nelsona zadela neka sovražna krogla iz puške, da se je smrtno ranjen zgrudil na svoji ladji; njegove zadnje besede so bile: "Jaz sem izvršil svojo dolžnost!"

IZ URADA

Slovenskega ameriškega narodnega sveta

3335 West 26th Street, Chicago, Illinois

Par besed k članskim imenikom
 Ze pred nekaterimi tedni smo se obrnili do vseh SANSovih podružnic s prošnjo, naj nam sestavijo vsaka svoj članski imenik, da bi se potem pošiljal "Bulletin", ki je uradno glasilo Združenega odbora jugoslovanskih Amerikancev, članstvu po pošti na dom.

Doslej se je s takim imenikom odzvala pičla tretjina vseh naših podružnic, ki jih imamo zdaj 96.

Zdi se nam, da bi nekatere podružnice raje videle, če se jim omenjena publikacija pošilja še nadalje tako, kakor se to dela sedaj. To se pravi, da jo dobivajo tajništva v primerenem številu kar skupaj. Želeti bi bilo, da bi nam to tudi pisano naznanile.

V imenikih, ki smo jih prejeli doslej, so večinoma navedena imena vseh članstva, ne oziroma se na to, da so mnogokrat včlanjene kar po cele družine, ki živijo v isti hiši in na istem stanovanju. Vse take imenike moramo tu v tem uradu prepisati in tako urediti, da bo "Bulletin" prihajal le v enem iztis v take družine.

Vse tiste podružnice, ki še mislijo izdelati članske imenike za nas v ta namen, naj se oziroma na to in jih sestavijo tako, da bo v njih navedeno le po eno ime za vsako včlanjeno družino. Tisk je drag in treba se je izogibati vsake najmanjše potrate.

Poročila o nakupu vojnih vladnih obveznic

Poročila o tem, za koliko so naši ljudje kupili vojnih vladnih obveznic med kampanjo za tretje vojno posojilo, so nam v času od 4. do 11. novembra poslale sledeče podružnice: St. 6, Ely, Minn., nam je naznanila za posameznike \$102.900, za ABZ pa \$30.000, skupaj \$132.900; St. 9, Wilcox, Pa., \$500; St. 42, Hackett, Pa., \$5.500; St. 44, Traunick, Mich., \$8.125; St. 48, Cleveland, O., \$12.635.

Doslej se je s takimi poročili odzvalo 30 naših podružnic.

Naše gibanje

V dobi od 4. do 11. novembra so nam poslale svoje prispevke sledeče podružnice: St. 6, Ely, Minn., \$32; St. 9, Wilcox, Pa., \$5.17; St. 32, Cleveland, O., \$6; St. 41, Fontana, Cal., \$20; St. 44, Traunick, Mich., \$17.90; St. 45, Srebovyan, Wis., \$2; St. 53, Center, Pa., \$40; St. 61, Indianapolis, Ind., \$50; St. 65, Worcester, N. Y., \$9.25; St. 67, Los Angeles, Cal., \$25.50; St. 73, Herminie, Pa., \$40; St. 86, Elizabeth, N. J., \$5; St. 88, Brooklyn, N. Y., \$3.35.

Federacija društev SNPJ, Export, Pa., se je spet spomnila te organizacije z darom v znesku od \$25 in društvo št. 317 SNPJ ravno tam pa z zneskom po \$4.50. Oboje je nam poslal Aleksander Skerly.

Slovenska društva, zborujoča v Narodnem domu v Pueblo, Colo., so nam naklonila \$5 v dar. Poslala ga je v ta urad Mrs. Antonija Klune.

Postojanka št. 32 JPO-SS, South Chicago, Ill., je od svoje prireditve, ki se je vršila dne 24. oktobra poslala lepo vsoto v znesku od \$200.

Po "Glasu Narodu" v New Yorku sta nam poslala Joe Trebec, Long Eddy, N. Y., \$150 in M. Otoničar iz Kirkland Lake v Kanadi \$5.

Shodi, seje, sestanki, prireditve
 Podružnica št. 2, Chicago, Ill., ima svoje seje vsako četrto soboto v mesecu. Prihodnja se bo vršila dne 27. novembra v običajnih prostorih na 1638 N. Halsted St. Po vsaki taki seji se razvije lepa domača zabava in tako se bo tudi po tej.

Ta podružnica je imela teden dni prej, to je v soboto dne 20. novembra zvečer ravno v

isti hiši veliko veselico s petjem in plesom SANSu v prid. Če je soditi po zanimanju, ki ga je opažati med članstvom in drugimi našimi ljudmi po naselbinah za to prireditve, se je nadejati prav obilne udeležbe.

Dne 12. decembra bo v Pueblo, Colo., za SANS velika prireditve, pri kateri bodo sodelovala vsa tamošnja slovenska društva.

Moderna medicina v vojni

Opazovalci in pa tudi hladne statistike pokazujejo, da moderno medicinstvo na bojnih frontah sedaj ustvarja prave čudeže, potom katerih je v tej najstrašnejši od vseh vojn rešeno od smrti mnogo več vojakov kot kdaj prej.

Posebno so hvale vredne bolničarke in vozilci ambulanc, ki so blizu fronte, radi njihovega posebnega izvanrednega junaštva in smelosti. Toda čeprav se zelo urno dela in takoj daje prva pomoč, in čeprav so ranjenci zelo hitro odpeljani z bojnega polja, vseeno njihov trud ne bi mnogo koristil in bi število izgubljenih življenj bilo mnogo večje kot je, ako ne bi bilo sulfurnih zdravil in krvne plazme.

Preteklet spomladi je Urad za Vojne Informacije objavil, da je 97 od sto moštva iz vojske in mornarice, ki so bili ranjeni v Pearl Harborju okrevale. Pred kratkim so zdravniki tudi po natančnih pregledih ustanovili, da bo najbrže 98 od sto onih, ki so bili ranjeni v Severni Afriki, rešeno smrti. Poročila mornarice pokazujejo še višje odstotke. Trdijo, da od 4.000 ranjenih v borbah pri Guadalcanalu in v Južnem Pacifiku je okrevalo ogromen, skoraj nemogoč odstotek, ki znaša 99.82.

One osebe vojnih edinc, ki so bile izurjene v zdravljenju raznih vrst ran, začnejo s svojim delovanjem, ko je bitka še v polnem teku. Število zdravnikov proti številu vojakov, je po navadi kot eden nasproti 226 do 1 nasproti 350 — kar je odvisno od vrste bojevanja. Nekaj zdravnikov je posebno izurjeno za posebne svrhe, kot na primer za smučanje; taki so potem dodeljeni četam na smučkah; ali paratrupni zdravniki, ki skačejo skupaj za paratrupnimi četami; ali drugi, ki se vozijo z mehaniziranimi četami, ali pa hodijo skupaj s pešci.

Mnogokrat je zdravnik zraven ranjenca takoj, ko je bil zadet. Prvo mu da morfij za ublažitev bolečin, potem pa pripravi vse potrebno, da se odnese preč iz bojnega polja na nosilni, avtomobilu, ambulanci ali pa aeroplanu, ako je potrebno. Nekateri vojaki, ki so bili ranjeni v inozemstvu, so celo pripeljani z aeroplani nazaj v Združene države v par dneh, da tu dobijo potrebno nego. Prav za prav zdravniško osebo je tako blizu prve boje vrste, da se mnogokrat zgodi, da tudi njih ranijo sovražnikovi streli.

Toda, ko se najde nekega ranjenega vojaka, tedaj ga samo čudeži modernega medicinstva spravljajo nazaj k zdravju. Sulfurne droge največ doprinjajo reševanju življenj. Vsi vojaki nosijo s seboj sulfurni prašek in pilule med svojimi zdravili za prvo pomoč. Prašek se stavlja na rane, da se pripreči infekcija, pilule se pa uporabijo tako, da prav sigurno ne pride do nobene infekcije.

Toda sulfanilimid, ki se je najprej rabil v sulfurnih drogah, je s svojim učinkom napravil vtis celo na zdravnike. Pravijo, da je nekim vojakom, ki so ležali 24 ur na bojnem polju, predno je do njih prišla pomoč, bilo rešenih življenj samo s tem, ker so si dali sulfanilim na rane ter tako preprečili smr-

tonosno infekcijo.

Neki vojni dopisnik je javil, da so v eni bitki umrli samo oni, ki so bili naravnost zadeti in vsi drugi pa, ki so bili sami ranjeni ter se zaščitili od infekcije, so okrevali. Naslednji primer je dokaz, kako izvanredno delujejo sulfurne droge: v Pearl Harborju ni bilo treba nobenih amputacij radi tega, ker rane niso bile infekcirane, toda za časa zadnje vojne so se izvršile amputacije v 47% slučajih radi tega, ker so bile rane zastrupljene.

Krvna plazma je druga med zdravili, ki rešujejo življenja tako pogosto. Napravljena je iz krvi, ki so jo dobrovoljno dali Rdečemu križu na tisoče Amerikancev. Sulfurne droge delujejo proti infekciji, krvna plazma pa daje ranjenecem pomoč, da prenesejo udar, ki so ga dobili in nadomestijo izgubljeno kri. Iz poročila, ki je prišlo iz Severne Afrike, se vidi, da je 400 oseb, ki so bile zelo opečene od gorečega olja, rešene s tem, da so jim takoj ubrizgali krvno plazmo. Na ta način je od vseh 400 umrlo samo šest. Zdravniki s fronte javljajo, da je krvna plazma potrebna najmanj polovici ranjenim vojakom in mnogo jih je dobilo več kot eno transfuzijo. Da bi se zadovoljile te velike potrebe Rdeči križ se letos trudi zbrati 500.000 galonov krvi in še več, ako je mogoče.

Toda neki zdravniški izumi pokazujejo, da so pred kratkim že z nekimi stvarmi prekosili odlične kvalitete sulfanilimida in krvne plazme. Začelo se je deliti velike količine tudi drugih vrst sulfurnih drog. Sulfathiazole na primer, počasi zamenjuje sulfanilimid, ker se je odkrilo, da v nekaterih slučajih bolj učinkovito deluje. Najbolj važni so pa rezultati poskusov z penicilinom, ki pokazujejo, da je mnogo bolj učinkovit kot sulfur, ker ima, moč delovati delovati proti mnogim boleznim in ranam brez velikih posledic. Do sedaj so bile napravljene samo male količine te droge; toda zdravniki pravijo, da so rezultati, ki so jih dobili, tako učinkoviti, da je verjetno, da se bodo te količine pomnožile.

Medicinstvo je v tej vojni uspešno napravilo tudi take sestavine, ki uničujejo stenice in druge bacile, ki prenašajo tifusne klice. Z nekimi drugim sredstvom uničujejo klice v zraku. Nekaj žlic te tekočine poskropljenih po sobi, uniči klice pljučnice, influence in prehlada. S pomočjo teh važnih izumov se preprečujejo mnoge bolezni, ki so napravile toliko zla v pretekli vojni.

Toda lista vseh novih izumov medicine na bojnem polju bi bila brezkončna, ker ne vključuje samo droge, temveč tudi razno orodje za operacije, na primer X-ray stroj, s katerim natančno ugotovi mesto kroglice ali šrapnela v telesu tako, da se z zanesljivostjo ve, kje je treba izvršiti operacijo in kemični grelec, ki sam oddaja toploto, kadar se zmoči ter mnogo drugih potrebščin.

Seveda, vse to, kar je medicinstvo izumilo na fronti v borbi proti boleznim in ranam, bo po vojni dostopno tudi civilistom. Nekatere stvari so že sedaj v rabi. Toda najtežje je preprečiti one bolezni, ki so skupne vojakom in civilistom. Mnogo je žrtev malarije, tuberkuloze in veneričnih bolezni, ki ravno tako lahko dobijo doma kot na bojnem polju. Toda tudi na tem polju medicina prihaja do vedno novih uspehov.

FLIS.

Ameriški predsedniki v ljudski govornici

Lincoln

Ko se je Lincoln razgovarjal z generalom MacClellanom, je grajal generalovo politiko. Nejevoljen je general zavrnil Lincolnu:

"Kaj mislite, da sem norec?"
 "Nikakor," je mirno odgovoril Lincoln in smehljaje se dodal: "Je pa tudi mogoče, da se motim."

Grant

Ko je bil general Grant izvoljen za predsednika, je potoval po Združenih državah. Prišel je tudi v mesto Providence, R. I., in je bival kot gost v hiši guvernerja Burnfielda. Godba ga je pozdravila, ljudje so mu vzklicali, Burnfield je odprl okno in je prosil skromnega predsednika, naj se vendar zahvali navdušeni množici. General Grant je prav nerad pristopil k oknu in se molče priklonil, kot je bila njegova navada. A vzklikajoča množica bi ga bila rada slišala govoriti, toda Grant je odkimal. Tedaj se je odzval glas iz množice:

"Samo dve besedici, general!" Zelfa se je koj izpolnila. Grant je odprl usta in zaklical na cesto: "Ne, gospod!" ("No sir!")

Arthur

Ko je bil za predsednika Chester Allen Arthur (1882), je nastopala po Ameriki slavna pevka Adelina Patti. Predsednik jo je slišal peti in jo je občudovaje pohvalil, kar je pevko jako počastilo.

Kmalu zatem so jo prosili, naj sodeluje pri svečanem koncertu v Beli hiši. Govorčili so, da ima pri tem tudi predsednik svojo srčno željo. Patti je zahtevala za ta edini večer pet tisoč dolarjev; to je impresariju kar šapo zaprlo. Slednjič se je upal ugovarjati, češ, da niti predsednik ne zahteva za ves mesec toliko ko ona za en sam večer.

"Prosim," je dejala Adelina Patti, "če je predsednik cenejši, naj pa predsednik poje!"

Taft

Predsednik William Howard Taft je bil radi svojega obilnega života jako priljubljen. Mere njegovega telesa so seveda ustrezale meram njegovih oblek, ki so zahtevale nenavadno veliko blaga. V Ameriki so se radi tega večkrat norčevali pa ni nihče zameril. Še danes si tozadevno pripovedujejo tole zgodbo:

Taft je bil včasih na počitnicah v kanadskem kopalšču Murray Bay in jaklo rad se je pogovarjal z ondnotnimi ribiči.

LISTNICA UREDNIŠTVA

PROŠNJA DO NAŠIH TAJNIKOV IN TAJNIC
 Blizano se mesecu decembra, času glavne letne seje vsakega društva. V tem mesecu prihaja vsako leto v naše roke največ društvenih naznanil za objavo, po 30 do 40 na teden!

Da nam bo mogoče vsa ta vabila na leto sejo pravočasno objaviti, zato prosimo cenjene tajnike in tajnice istih društev, da bi nam naša tudi pravočasno doposlali in sicer mora biti rokopiis v uredništvu najkasneje v soboto, na pozneje vposlana naznanila se ne bomo ozirali za istotedensko objavo. Vsak tajnik ali tajnica dobro ve, kdaj se vrši seja, torej naj ne odlašja s svojim vablom. Tajniki in tajnice v oddaljenih državah naj oddajo pismo po zračni pošti (Air Mail). Iz Kalifornije dobimo taka pisma v 24 urah, iz Colorada pa v 14. Označite na našem naslovu poleg imena mesta Clevelanda št. 3 (Cleveland 3, Ohio), to je naša poštna cona.

Ko je nekoč povedal svojemu ribičkemu zancu, da kmalu odpotuje, se je ribič poželjivo zagledal v bele predsednikove hlače, rekoč:

"Če bi imeli kdaj kake take ponošene hlače, jaz bi jih jako potreboval."

Taft ga ni razumel: "Kaj bi pa z njimi?"

"O, sem si že vse preračunal, je preudarno odvrnil ribič. "Iz ene hlačnice bi imela moja hči lepo obleko; iz druge bi mogel sina v novo obleči. Razen tega potrebujem novo jadro za čoln in zadnja plat je vprav zadosti velika za to..."

Če nimate nič zoper, gospod predsednik, zelo bi vam bil hvaležen..."

Coolidge

Predsednik Calvin Coolidge je bil znan radi svoje izredne molčečnosti. Neka mlada gospa, ki so mu jo bili v Washingtonu predstavili, mu je pripovedovala, da je stavila s svojimi prijateljicami, da se ji bo posrečilo spraviti iz njega več kot tiste običajne besede.

Coolidge se je nasmehnil in dejal: "Pa boste izgubili!"

Neke nedelje, ko gospa Coolidgeva ni mogla v cerkev, je bil predsednik sam ondi. Pri kosilu ga je gospa vprašala, o čem je duhovnik pridigoval. "O grehu," je odvrnil predsednik.

"Kaj pa je povedal o grehu?" ga je gospa še vprašala.

"Pobiljal ga je."

V 10 letih pobila 50,000 bivolv

Iz življenja dveh Angležev v severno-avstralskih planjavah

Iz divjega življenja prerij in velikih ravnin Amerike in Kanade je bil nekdanji znan Buffalo Bill (kapitan William F. Cody, 1846-1917), ki je s posebno spretnostjo znal zasledovati bivolce. S svojimi drznimi čini je postal ljubljeneц vseh prijateljev napetega čtiva, v filmu so se mu čudili tisoči in tisoči.

Naj je bilo njegovo življenje v resnici tako romantično ali ne, vsekakor sta ga prekosila Angleža Joseph Cooper in njegov sin, ki se že več let držita v tropskih puščavah avstralskega severa in jima je lov na bivolce glavni poklic. Oče je v teh letih ustrelil 27.000 bivolv, sin pa 23.000 — to so cele črede, ki jih morejo prehraniti samo neomejene planjave.

Lov na bivolce je danes že cela industrijska panoga. Tovarne, ki predelujejo kože bivolv, najamejo veliko lovcev in sklenejo z njimi dobaviteljsko pogodbo, da jih bodo vse leto tako zalagali s kožami, da bo tovarna vedno lahko v obratu. Ako ti lovci pogodbe ne izpolnijo in v tovarni nastane zastoj, so ob krah. Tudi Cooper je postal tak dobavitelj tovarne in se je moral seveda s svojim sinom krepko potruditi, da je točno zalagal strojno z bivolji mi kožami. To ni več romantika Buffalo Billa, ampak trd boji za kruh, ki mu je od romantike ostala samo še — trajna življenjska nevarnost. Je pa po bivoljih kožah še vedno tako povpraševanje, da — če je količjak lovske sreče zraven — nosi lep zaslužek, saj se lovcu vsaka koža zaračuna po blizu 800 din! In prav ta nemajhen zaslužek vabi lovce iz avstralskih naselbin, da se prepušijo temu "poklicu."

V zadnjih letih so postrelili na desetisoče bivolv, pa se vendar njihove črede doslej še niso razredčile. Lovci morajo biti predvsem dobri jezdci, v drugi vrsti pa dobri strelci. K njihovemu orodju spada dober konj in dobra puška. To je vse — ta poklic torej zahteva malo opreme in majhno delavnico. Zato pa zahteva tem več od človeka osebnega: poguma, drznosti, mirnih živcev in pa tudi telesne vztrajnosti. Lov na bivolce je precej podoben biko-borbam. Bivoli so zelo plašljivi in kakor hitro se jim skuša

jezdec približati, se spuste v ribikiemu zancu, da kmalu odpotuje, se je ribič poželjivo zagledal v bele predsednikove hlače, rekoč:

"Če bi imeli kdaj kake take ponošene hlače, jaz bi jih jako potreboval."

Taft ga ni razumel: "Kaj bi pa z njimi?"

"O, sem si že vse preračunal, je preudarno odvrnil ribič. "Iz ene hlačnice bi imela moja hči lepo obleko; iz druge bi mogel sina v novo obleči. Razen tega potrebujem novo jadro za čoln in zadnja plat je vprav zadosti velika za to..."

Če nimate nič zoper, gospod predsednik, zelo bi vam bil hvaležen..."

Coolidge se je nasmehnil in dejal: "Pa boste izgubili!"

Neke nedelje, ko gospa Coolidgeva ni mogla v cerkev, je bil predsednik sam ondi. Pri kosilu ga je gospa vprašala, o čem je duhovnik pridigoval. "O grehu," je odvrnil predsednik.

"Kaj pa je povedal o grehu?" ga je gospa še vprašala.

"Pobiljal ga je."

Najznamenitejša poljska božja pot, slavna Čenstohova je v ognju in dimu vojnega požara prešla v nemško oblast. Mesto leži 232 km od Varšave in je šlo nad 80.000 prebivalcev. V tem "poljskem Lurdu" ki ima največjo cerkev v vsej Poljski, je tudi močno razvita industrija, tako da mu dajejo značilno obeležje ne le zvoniki cerkve, marveč tudi številni tovarniški dimniki.

Največja znamenitost Čenstohove sta cerkev in samostan pavlincev na Jasni gori. Jasna gora je komaj nekoliko višja od ljubljanskega Rožnika, leži pa tako, da obdajuje vso bližnjo okolico. Cerkev je bila zgrajena v 14. stoletju v gotičnem slogu, ko pa je leta 1690 zgorela, so jo prezidali v baročno stavbo. V eni izmed kapel tega veličastnega božjega hrama, ki je še ohranila gotični značaj, imajo v oltarju čudodelno podobo Matere božje, da o nji pripoveduje legenda. O nji je naslikal sveti Lukež. Beli menihi radi pripovedujejo tujcu o čudni usodi črne Madone z Jezuškom. Baje je so jo imeli pri sebi menihi v libijskih puščavah. Nato je prispela v Carigrad, odkoder so jo križarji prenesli na Poljsko. Kakorkoli je že, slika razodeva častljivo starost, Marija ima na obrazu dve zarezji, o katerih pripovedujejo, da potekata od husitskega bodala.

Poljsko ljudstvo veruje, da je čenstohovska Marija čudodelna. Zidovi kapele so kar pokriti z darovi hvaležnih romarjev. Toliko src iz medij celo iz dragih tvarin je tu, toliko drugih človeških želja, da tje drug ob drugem kakor mozaiki. Med darovi je tudi polveljniška palica kralja Jana Sobieskega, ki je osvobodil Dunaj od Turkov.

Poljski kralji in kraljice so pogosto obiskovali Jasno goro. V lepem in bogato opremljenem samostanu so imeli svoje posebne sobe. Tako se je z versko tradicijo počasi zvezala tudi nacionalna. Po razdelitvi Poljske, je postala Čenstohova tudi nacionalna božja pot. Saj je s cerkvijo in samostanom na Jasni gori združeno precej narodne zgodovine. Ustanovitelj samostana je bil kralj Ladislav Jagiellovski. Tu je bila znamenita trdnjava, v kateri se je prior Kordecki uspešno upiral navalu Švedov leta 1665. Tudi v Sienkiewiczovih romanih se najde prizore iz bojev za Jasno goro.

Sleherno leto so prihajali v Čenstohovo tisoči poljskih romarjev. V glavnih dneh, to je med Velikim in Malim Šmarjem se je zbralo okrog Marije Čenstohove do 300.000 ljudi iz vseh krajev Poljske. Mnogi so celo iz oddaljenih krajev prihajali peš. Ta romanja so bila znamenita z narodnopisne strani, saj so se kazale originalne slikovite narodne noše vseh poljskih rodov. Dotok romarjev je prinašal Čenstohovi znatno bogastvo in samostanska zakladnica ima zlata in draguljev neprecenljive vrednosti. Leta 1901 so dali menihi zgraditi nov stolp, ki meri 92 m in je najvišji na Poljskem.

V letu 1939 so prispeli "romarji" kakršnih ni Čenstohova že dolgo videla in po nekaterih vesteh, so čudodelno Marijo le s težavo rešili iz goreče cerkve.

Veljniška palica kralja Jana Sobieskega, ki je osvobodil Dunaj od Turkov.

Poljski kralji in kraljice so pogosto obiskovali Jasno goro. V lepem in bogato opremljenem samostanu so imeli svoje posebne sobe. Tako se je z versko tradicijo počasi zvezala tudi nacionalna. Po razdelitvi Poljske, je postala Čenstohova tudi nacionalna božja pot. Saj je s cerkvijo in samostanom na Jasni gori združeno precej narodne zgodovine. Ustanovitelj samostana je bil kralj Ladislav Jagiellovski. Tu je bila znamenita trdnjava, v kateri se je prior Kordecki uspešno upiral navalu Švedov leta 1665. Tudi v Sienkiewiczovih romanih se najde prizore iz bojev za Jasno goro.

Sleherno leto so prihajali v Čenstohovo tisoči poljskih romarjev. V glavnih dneh, to je med Velikim in Malim Šmarjem se je zbralo okrog Marije Čenstohove do 300.000 ljudi iz vseh krajev Poljske. Mnogi so celo iz oddaljenih krajev prihajali peš. Ta romanja so bila znamenita z narodnopisne strani, saj so se kazale originalne slikovite narodne noše vseh poljskih rodov. Dotok romarjev je prinašal Čenstohovi znatno bogastvo in samostanska zakladnica ima zlata in draguljev neprecenljive vrednosti. Leta 1901 so dali menihi zgraditi nov stolp, ki meri 92 m in je najvišji na Poljskem.

V letu 1939 so prispeli "romarji" kakršnih ni Čenstohova že dolgo videla in po nekaterih vesteh, so čudodelno Marijo le s težavo rešili iz goreče cerkve.

PROCESIJA

Stari Rovani se je spet pripravil za procesijo. Praznik sv. Rešnjega Telesa se je približal in sivolasi mož se je že dolgo veselil nanj. Bil je cerkveni ključar in je vedno nosil svetilko ob nebu, pod katerim je stopal duhovnik z Najsvetjšim. Roke so se mu tresle od starosti in veselja, da opravlja tako vzvišeno službo. Vsako leto se je torej za veliki praznik pripravil z vsem srcem. Spet je prišla na dan črna obleka, ki jo je nosil prvič na poročni dan in potem ob vsaki svečani priliki. Bila je že preluknjana od moljev, obnošena in obledela. Na stari, sključeni postavi Rovana je izgledala še bolj povaljana. Zdravi, rdeči obraz, okvirjen s sivimi lasmi, je bil nasmejan, ko se je napravil mož proti fari. Stopal je skozi vrsto mlajev, med hrami, ki so imele ozaljšana okna, pometeni pragi so bili posuti s kresnicami in listki potonik. Kapelice in znamenja so čakala na sprejem sv. Rešnjega Telesa. Sv. maša je že minila, pevci so se razvrstili, bandera zamajala. Rovani je z drhtečimi rokami objemal svojo svetilko in eden od ministrantov mu je prižgal svečo. Ze stopa Gospod po vasi, iz zvonikov drhte glasovi svečanega zvonenja in se razliva po poljih: procesija gre. Rovani stopa poleg najvišjega Gospoda nebes in zemlje, ne upa si pogledati v zlato monštranco in komaj ve, da prestopa noge, samo smešljiva se — "Trešga in hudega vremena" — "reši nas, o Gospod!" — pojo, pojo, kolena se upogibajo, ljudstvo se trka na prsi in moli: "Reši nas, o Gospod!"

Rovani posluša, posluša, ginjenost ga obhaja, trepeče in obledi, omahne: "Reši tudi mene, o Gospod!" Svetilka pade iz rok, sveča ugasne, Rovana neso v sosednjo hišo. Gospod odhaja naprej, svetilko nosi drug mož.

Le starček v hiši se ne gane več — zadela ga je kap od veselja, da je mogel še enkrat spremljati Odrašenika.

Pristopajte h K. S. K. Jednoti!

10% SAVED NOW OR 100% TAKEN BY THE AXIS LATER!
BUY WAR BONDS

"GLASILO K. S. K. JEDNOTE"

Zastavna Komanda Ameriške vojske v Clevelandu, Ohio	
VERODOLŽNO IN UPRAVNIŠTVO	
5117 ST. CLAIR AVENUE CLEVELAND 8, OHIO	
Vsi prispevki in opombe morajo biti poslani na našo redakcijo na predložitveni v listu K. S. K. Jednote.	
Redakcija:	
Na Srednjo in Veliko	\$0.24
Na polovico in Malo	\$0.12
Na Kanado in Izumstvo	\$0.30
OFFICIAL ORGAN OF AND PUBLISHED BY	
THE GRAND CATHOLIC SLOVENIAN CATHOLIC UNION of the U. S. A.	
In the Interest of the Order	
Issued every Wednesday	
OFFICE: 5117 ST. CLAIR AVENUE CLEVELAND 8, OHIO	
Phone: KRODORON 9812	
Terms of subscription:	
For members, yearly	\$0.24
For non-members in U. S. A.	\$0.12
Foreign Countries	\$0.30

ZAHVALNI DAN LETA 1943

Slava naj Ti bo, Bog večni
spet dočakali da smo
dan zahvale, — da se k Tebi,
lahko vsi oziramo!

Blagoslovil si nam polja,
vrte in nasade vse;
sadežev nam zemlja dala
zopet v izobilju je.

Naše hkrabre razne čete
k zmagi napredujejo.
Daj, — vsi prosimo Te milo:
Kmalu da se vrnejo! — — —

LETNE SEJE

Pri društvih so v navadi mesečne, trimesečne ali četrtletne in pa glavne letne seje, zadnje se vršijo meseca decembra. Vsaka izmed teh je za društvo potrebna, toda najbolj važna izmed vseh je pa decembrska, ali glavna letna seja. To sejo bi lahko tudi smatrali za glavno zborovanje ali konvencijo društva, kjer se rešujejo važne zadeve v korist društva, zaeno pa tudi izbira novi odbor za nastopno leto.

Da ima letna seja društva uspeh, je pred vsem isti odvisen od udeležbe njegovega članstva. Zato tajniki in tajnice v svojih naznanilih te seje in vabilih rotijo ter prosijo članstvo, da se seje udeleži v velikem številu. Nekatera društva imajo celo določeno globo za neupravičeno udeležbo.

Tudi letos bo pri izbiranju novega odbora težava, kajti do-
sti mladih bivših uradnikov je bilo odpoklicanih v armado, zato so morale vodstvo društva prevzeti zopet bolj priljetne ali že bolj etare moči, ali pa članice. Svoje urade so prevzeli dobri stvari na ljubo in za toliko časa, da se vpoklicani odborniki ne vrnejo domov po končani vojni.

Okrog 3,500 naših sobratov je do danes že v službi Strica Sama; mnogi izmed teh so bili društveni predsedniki, tajniki ali blagajniki. Gotovo se večkrat sedaj na kaki fronti tudi radi spominjajo svojega društva in že težko pričakujejo srečnega trenutka vrnitve domov. Lepo število naših Glasil pošiljamo tudi tem članom v razne svetovne dele, katerega gotovo radi čitajo na podlagi njih izjav v pismih. Prav je in umestno, da jim tudi vi večkrat pišete, kajti pismo z doma najbolj razveseli vojaka na fronti.

Dragi nam bratje in sestre! Ker se bo prihodnji mesec vršila glavna letna seja vašega društva, zato sklenite za trdno, da se boste iste za gotovo udeležili. Če niste morda bili tekom celega leta niti enkrat na seji, žrtvujte vsaj v decembru eno uro časa, za glavno sejo!

KAMPAJNSKI GLASOVI

Denver, Colo. — Kmalu bo naša sedanja "V" kampanja mladinskega oddelka zaključena. Še dober mesec, pa bomo videli, katero društvo je največ pripomoglo k napredku naše Jednote.

Res, lepo število naših sobratov in sester se je trudilo s pridobivanjem novega članstva, toda jih je pa še mnogo takih, ki se niso v preteklih osmih mesecih niti toliko potrudili, da bi bili pridobili vsaj enega novega člana ali članico za ta oddelek.

Torej dragi mi Jednotarji in Jednotarice, še imate dober mesec časa za to; v tej dobi bi še lahko popravili in nadomestili zamujeno. Torej dajmo se podvzati in delujmo od danes naprej ves čas (vsak dan), do konca kampanje, 31. decembra, 1943 z vsemi našimi močmi in agitirajmo za naš mladinski oddelek. S tem boste storili dobro za sebe, posebno pa za Jednoto in za one otroke, katere boste dovedli pod njeno zastavo.

Dalje me veže dolžnost izrekati lepo zahvalo vsem onim divizijam meje sedme armade, ki so dosedaj tako vrolo delovale, da smo prekoračili \$100,000 nove zavarovalnine. To je v resnici veselje za armadnega voditelja! Dvoje društev (št. 45 in 206) je celo prekoračilo svojo kvoto. Torej vas prosim, le še tako vrolo naprejš!

Zal pa, da tudi v moji armadi je še vedno izmed 90 divizij 85 takih, ki so dosedaj le počivale, da niso ves ta čas niti enega novega člana pridobile. Zato prosim vse tako prizadete, združite se že enkrat, da se vam ne bo očitalo lenoba ali zaspanost v tej kampanji. Stopite vsi na noge! Kako nas bo veselilo, ako bi na ta način koncem kampanje naša sedma armada prvačila med vsemi drugimi. Lahko bi si vsak pri tem mislil: "Morda sem ravno tudi jaz k temu pripomogel!"

S sobratiskim pozdravom,
GEORGE PAVLAKOVICH, šesti podpredsednik KSKJ.

Domača fronta

Ostanite na svojem delu

Kljub velikim uspehom ameriške industrije in naporom posameznikov v tovarnah, ter v vseh drugih poslih, ki pomagajo držati po koncu domačo fronto, je vendar visoki odstotek delavske izmanjave, namreč odstotek takih delavcev, ki gredo od enega dela do drugega tako visok, da škodi našemu vojnemu naporu.

Odgovornosti za te izmenjave ne nosi nobena posamezna skupina. Vzrok je v splošnih razmerah, od katerih so mnoge nastale zaradi vojne. Vse skupine — vlada, vodstvo, delavstvo in občine — morajo pomagati pri reševanju tega problema.

Ako mislimo na izmenjavanje delavstva, se nehoti spomnimo najprej na delavce, ki zapuščajo svoje delo. Ta misel pa nas prav lahko zapelje v zmoto, kajti nikakor ni res, da bi bil vedno delavec sam odgovoren za dejstvo, da zapušča svoj posel in išče drugega. Kadar delavci zapuste svoje delo, store to ponavadi iz več vzrokov, od katerih niso vsi v njihovih rokah.

Industrija, vlada, delavec in domača občina — vsi so na delu, da odstranijo vzroke, ki so krivi, da je odstotek menjavanja tako visok. Toda potrebno bi bilo, da se vse te skupine zavedajo, da moramo menjavanje ustaviti zdaj takoj, ako hočemo, da ostane razvoj dogodkov v vojni tako ugoden kot zdaj. Mnogi teh vzrokov so taki, da je potrebno, začeti takojšnjo protiakcijo — kjer bi moralo vodstvo popraviti lokalne razmere, ki povzročajo menjavanje. V nekaterih krajih je že prišlo do tega, da so krajevne oblasti, ali pa direktorje tovarnov, po lastni inicijativi z velikim uspehom delovale proti lokalnim oviram.

Tudi delavce se mora bolj jasno zavedati svoje lastne odgovornosti in važnosti za stvar zmage. Može in žene v tovarnah in v važnih civilnih službah

morajo spoznati, da so del skupne bojne sile, ki si zdaj prizadeva, pripraviti pot za dejansko invazijo Nemčije in Japonske.

Kupujte našim vojakom bonde in povejte jim to z V-pošto

Akoravno je zdaj že prepozno za pošiljanje božičnih daril vojakom, mornarjem, marinom, obalnim stražam, in drugim, ki služijo onstran morja, je vendar še vedno čas, da se jim pošlje z V-pošto obvestilo, da so dobili za božič darilo "war bondov". Poštni urad armade more doseči, in tudi bo dosegel, vsa vojna poročila pred 25. decembrom, in pravočasno dostavi V-poštna obvestila o darilih "war bondov" za božič, ako pridejo na pošto pred 1. decembrom. Vojno ministerstvo je poskrbelo za to, da bodo te poštno pošiljke odposlane tako nujno, da se sorodniki in prijatelji, ki niso odposlali zavojev za božič, oziroma žele odposlati potrdila o dodatnih darilih v obliki war bondov, morejo zaneseti na to, da bodo obvestila dostavljena do 25. decembra.

Finančno ministerstvo priporoča war bonde za darove ne le za člane ameriških oboroženih sil onstran morja, temveč tudi za one, ki služijo doma. Tako božično darilo je darilo za bodočnost, ki neprestano daje, kajti vrednost bondov bo rasla ves čas, ko bodo vaši možje in žene lužili svoji domovini.

War bondi, kot darila za božič, bodo tudi zmanjšali inflacijsko nakupovanje redkih predmetov, in bodo obenem za one, ki služijo, moškim in ženam, najmekkejša podlaga v trenutku, ko se bodo vrnili domov v civilno življenje.

War bondi kot božična darila

War bondi in znamke, so najboljše in najbolj pristržno darilo za božič 1943. War bondi so darilo, ki "ima bodočnost," kajti kdorkoli jih dobi v dar, bo mogel izpolniti eno svojih želja o priliki božičev, katero bomo doživeli v času miru, ki je pred nami. Vsak posamezen war bond, kate-

rega kupimo v dar svojim dragim, pa je obenem darilo našim vojakom in državi — prav tako kot za one, ki darilo dobi. Zato pa — naložite svoje dolarje v war bonde, da bodo mogli iti v boj in pomagati ohraniti cene na nizkem nivoju. Ta božič je naša osebna dolžnost, da dajemo božična darila, ki bodo imela čim več smisla. Ako dajemo v dar war bonde, bomo tej svoji odgovornosti zadostili na najboljši način.

Velika prilika za žene

Zedinjene države stoje pred največjo nalogo svoje zgodovine — prevažati varno preko morja moštvo in material, po vseh pomorskih potih, ob katerih preže podmornice, ter doseči vse fronte, kriti naše armade v Italiji in udarjati globoko v japonske utrjene postojanke na Tihem oceanu. To ne bo prav nič ponehalo v dneh, ki prihajajo. Danes, kot vsaki dan, zapuščajo mornarji svoja mesta na kopnem in gredo pomagat na ladjah, ki plujejo v boj. Ko odhajajo, jih takoj nadomeščajo na njihovih mestih WAVES, vpisane, da delajo skupaj z našim moštvom, in pospešijo prihod dneva zmage. V odločilnih mesecih, ki leže pred nami, bo na tisoče mest v mornarici, katera morajo izpolniti žene — posli, ki so bistveni za vojno, obenem pa tudi koristni, ker bodo preskrbeli vsakteri bogatih izkušenj za delo v povojnem svetu.

Božične priprave Rdečega križa

Za Rdeči križ pričenjajo božični prazniki letos zelo zgodaj. Očetje in matere so lahko brez skrbi, da bodo njihovi sinovi, ki so v vojski, imeli vesele praznike.

Nihče ni pozabljen — ne oni, ki so v bolnišnici, ali na daljnih izpostavljenih mestih, ne oni ki so v taboriščih, ter vsi ki ne bodo mogli priti v klube Rdečega križa. Vsi bodo deležni veselih prazničnih praznikov, ki se bodo vršile povsod križem sveta.

Ni potreba posebno poudariti, da bodo klubi in zabavna središča Rdečega križa centri teh prazničnih praznov. Po vseh gozdistih Rdečega križa se bo dobilo puranov, prusnic in drugih dobrih jedi. In praznični okrasji, ki toliko doprinašajo božičnemu razpoloženju, so že poslani direktorjem klubov preko morja. V teku so priprave za praznovanje Božiča in Novega leta, za koncerte, plese in druge zabave.

Posamezni darovi za vojake, ki so v bolnišnicah preko morja in za one, ki vršijo svojo dolžnost v osamljenih krajih in ki nimajo možnosti priti do kluba Rdečega križa ali pa se v taborišču udeležiti praznovanja, so bili že odposlani. 750,000 paketov naloženih s trdimi slaščicami, kavo cigaretami, suhim sadjem, notezom, kolekdjem svinčnikom, voščili Rdečega križa, ter okinčanih z rdečimi in zelenimi grančicami je odpremljeno. Vojaki v bolnišnicah bodo dobili tudi karte za igranje, uganke, šah, piščali in podobne igre.

V tej deželi bodo prostovoljni sodelavci Rdečega križa okinčali mnogo dreves in dvoran po bolnišnicah. Peli bodo božične pesmi. In v bolnicah Sivilih žen Rdečega križa bodo sestre na božični dan obiskale vsakega posameznega vojaka, ter mu ponudile sladoleda, slaščice in razdelile darove mestnih trgovin. Skoro vse zabavne dvorane bolnišnic bo Rdeči križ pripravil za ples in druge zabave.

Da bi se v taboriščih in v drugih vojnihih in pomorskih središčih pripravilo pravo praznično razpoloženje je direktorjem oddelkov Rdečega križa po celem svetu poslano več kot tisoč paketov z okraski, ki okinčajo dvorano za pet sto vojakov. V vsakem paketu so traki, rdeči,

selen, bel, sliat in srebrni papir, rdeča, srebrna in zlata barva, svončki, kapniki, papirnati svončki, gramofonske plošče, svetežek božičnih pesmi z notami in 200 knjižic z natijanimi besedami najbolj poznanih božičnih pesmi.

Posebne priprave se vršijo za čete, ki bodo ravno prvič preko morja. Rdeči križ skupaj s častniki posebne službe bo organiziral božične in druge zabave. Tudi okraske bo preskrbel Rdeči križ tako, da bo atmosfera res božična.

Otroci Zedinjenih narodov tudi niso pozabljeni. Ameriški pomladek Rdečega križa je pripravil in poslal 100,000 darov. Malim beguncem iz zasedenih dežel, ki so sedaj na Anglijskem ali pa v Irski, bodo te darove delili z angleškimi in irskimi otroci. Taki paketi so bili poslani tudi na Irsko, v Rusijo, Srednjo in Južno Ameriko, in druge države sveta. V vsakem je 12 novih stvari, ki bodo razdeljene med 12 otrok. Tako delitev je potrebna radi zelo težkega prevoza.

Dragocena slika

(Resničen doživljaj ameriškega vojaka)

Na straži mlad mornar stoji, kjer bojnih ladij je število; naj pazi, dobro se drži, poveljnik dal je naročilo.

Umerjen ima vsak korak vrši ko stražo koncem krova, na morje gre pogled mu vsak; to prva služba je njegova.

Zamišljen ves, že spet spomin na dom tja rojstni ga navdaja, ko kras domaćih mu planin prav živo v misli tu prihaja.

Ob vznožju istih je pa vas, kjer hišica stoji domača; od tam prihaja redek glas, na koga naj li vzrok ta zvrča?

Otožen ves zdaj seže v žep in sliko malo ogleduje; spomin na njo, predrag in lep! Iskreno isto poljubuje.

Pa groza! Sapa mu iz rok iztrga sliko, v morje vrže; za njo mornar zdaj drzen skok izvrši, da se ne zavrže.

Mornarjev ga rešilo par, bil pred sodnika je postavljen ker službo pustil je v nemar, kot krivec-dezertar bil javljen.

Ko vprašal ga je kapetan, čegavo sliko drži v roki, mornar jo gleda ves skesan, veli mu v žalosti globoki:

"Ta slika—moja mati je, katero cenim jaz visoko, za njo bi storil jaz rad vse, iz vode rešil sem jo z roko."

"Nobene kazni zate ni, pohvalo sprejmi pač pa mojo; vojak pošten, si dober ti, ker mater ljubiš vedno svojo!"

Ivan Zupan.

Važna iznajdba francoskega inženirja

Učinkovitost napadov iz zraka je že premlata z vseh strani. Oblasti so tudi vse narode v Evropi več ali manj seznanile s strahotami takih napadov. Ne prestano uče civilno prebivalstvo, kako se je treba braniti pred zažigalnimi bombami, razstrelilnimi, strupenimi itd. Vsi strokovnjaki pa vedo, da je najmočnejša obramba v tem, če sovražna letala na zemljo nič ne vidijo, zato toliko vaj v potemnitvah mest, kar pa pride v poštev samo ponoči, toda podnevi? Če sovražno letalo nič ne vidi na tla, mora ali praznih rok obrniti in sovražnega napada je konec, ali pa bo metalo hudobne darove tja v en dan, kar je tudi povsem nekaj drugega, kot pa še meče na točno določeni cilj.

Ze dolgo strokovnjakom, ki morajo skrbeti za uspešno obrambo pred zračnimi napadi, le bdi pred očmi to močno ob-

rambno sredstvo—umetna megla. Toda dolejš je bila težava, da je bilo proizvajanje umetne megle razmeroma zelo drago in da je ni bilo mogoče dovolj hitro razprostrati, dosti na široko. Tem primanjkljajem hoče odpraviti najnovejša iznajdba francoskega inženirja Bernarda Dubosa—vsaj on jo kot tako hvali.

Za velika mesta je to vprašanje veliko bolj pereče kot pa za podeželje. Med taka mesta, ki s strahom gledajo v vojno bodočnost, spada tudi Pariz, na katerega je omenjeni inženir pri svoji iznajdbi predvsem mislil; v poštev bi pa prišle seveda tudi za vse druge večje naselbine, ako se obnese. O sam svojo iznajdbo imenuje "tovarne za podnebje" in jo je na željo pariške policije že razložil odboru za vodstvo protizračne obrambe. Vsa iznajdba je nekaj takega kot "Kolumbovo jajce," pa vendar ni brez soli.

Vsa naprava namreč ni drugega kot oponašanje narave; dela oblake in meglo nekako tako kot narava. Inženir je dolgo dobo opazoval, kako v naravi nastajajo oblaki in kako se večajo. Po teh opazovanjih je dognal—kar je bilo sicer že tudi prej znan—da oblaki in drugega kot v zraku prosto plavajoč visok steber, poln vodenih hlapov, ki je v neprestanem gibanju. Dognal je tudi, da ima oblak neko privlačno silo, da privlači k sebi vodene hlape iz ribnikov, rek in jezer in jih tako rekoč suši. Na ta način v kratkem času dvigne iz zemlje navpično proti nebu velike množine vodenih hlapov, ki se ob njej zgostijo v oblak.

Vsa naprava inženirja Dubosa je taka umetna izdelovalnica oblakov. Njen glavni del je tako visok stolp, da je med spodnjim koncem in vrhom razlika zračnega tlaka vsaj 300 milimetrov. To zadostuje, da v stolpu nastane močan zračni tok, ki ga še povečujejo propelerji vrhu stolpa. Tako ta naprava oponaša delovanje oblakov. V to napravo je sedaj še treba dovajati gorkih vodenih soparic, ki bi se na vrhu razblinile v obliki vedno novih oblakov.

Inženir Dubos je svojo iznajdbo žaupal tudi kongresu ameriških tehnikov, ki so vsi izjavili, da je praktično izvedljiva in da bi pokazala veliko korist. Po računih bi bilo na ta način mogoče v eni minuti dvigniti v ozračje milijon litrov vode in jo vso s pomočjo ogrevalnih naprav in propelerjev razpršiti v obliki umetnih oblakov. Stolpi bi morali biti visoki nekako tako kot Eifflov stolp v Parizu in bi morali imeti odprtino kot umetni ognjeniki, kakih 100 do 150 metrov v premeru. Gradnja takih stolpov danes ne sega več v sanje, saj so že za svetovno razstavo v Parizu leta 1937 hoteli postaviti stolp, ki bi bil visok 2,000 metrov; načrti so bili že vsi izdelani do podrobnosti, do izvedbe ni prišlo samo zaradi pomanjkanja denarja.

Poskusni stolp inženirja Dubosa, za katerega sedaj išče finančnih virov, bi bil visok 150 metrov in na vrhu širok 55 metrov, spodaj pa 15 metrov. Iznajditelj pravi, da bi pet ali šest takih stolpov zadostovalo, da bi bil ves Pariz v nekaj minutah zakrit z mogočno plastjo oblakov, skozi katero nobeno oko letalca ne bi moglo prodreti.

WHERE THE FUEL GOES

FARMERS in the Corn Belt used over one billion gallons of gasoline and kerosene in their work last year.

Ustanovljena v Jolietu, Ill., dne 3. aprila, 1894. Inkorporirana v Jolietu, državi Illinois, dne 12. januarja, 1895.

GLAVNI URAD: 861-863 N. CHICAGO ST., JOLIET, ILL.
Telefon v glavnem uradu: Joliet 5448; stanovanja glavnega tajnika 8444.
Od ustanovitve do 30. septembra, 1943 imala skupna izplačana podpora \$9,985,770

Častni predsednik: FRANK OPEKA, North Chicago, Ill.
GLAVNI ODBORNIKI

Glavni predsednik: JOHN GERM, 817 East "C" St., Pueblo, Colo.
Prvi podpredsednik: JOHN ZEPHAN, 3728 W. 12th St., Chicago, Ill.

Drugi podpredsednik: MATH PAVLAKOVICH, 4718 Highland St., Pittsburgh, Pa.
Tretji podpredsednik: JOSEPH LEEKMAN, 190 - 2nd St., N. W., Barberton, O.

Četrti podpredsednik: MIKE CERNKOVNIK, P. O. Box 257, N.Y., Minn.
Peta podpredsednik: JOHANA MOHAR, 1138 Dunningham Ave., Shobogan, Wis.

Šesti podpredsednik: GEORGE PAVLAKOVICH, 4875 Pearl St., Denver 18, Colo.
Glavni tajnik: JOSEF ZALAR, 351 N. Chicago St., Joliet, Ill.

Pomoćni tajnik: LOUIS ZELZNIKAR, 351 N. Chicago St., Joliet, Ill.
Glavni blaginjak: MATT F. GLANA, 351 N. Chicago St., Joliet, Ill.

Duhovni vodja: REV. MATH BUTALA, 416 N. Chicago St., Joliet, Ill.
Vrhovni sodravnik: DR. JOSEPH E. URSICH, 1801 W. Cermak Rd., Chicago, Ill.

NADEŽNI ODBOR
Predsednik: GEORGE J. BRINCE, 513 Adams Ave., Eveleth, Minn.

Prva nadzornica: MARY E. POLUTNIK, 1711 E. 30th St., Lorain, O.
Drugi nadzornik: FRANK LOKAR, 1333 Hawthorne St., Pittsburgh, Pa.

Tretji nadzornik: JOHN PEEDERTZ, 14004 Pepper Ave., Cleveland 10, Ohio
Četrti nadzornica: MARY HOCHER, 2121 Miller Ave., Cleveland 19, Ohio

FINANČNI ODBOR
Predsednik: JOHN GERM, 817 East "C" St., Pueblo, Colo.

Tajnik: JOSEF ZALAR, 351 N. Chicago St., Joliet, Ill.
Prvi odbornik: FRANK J. GOSPODARICH, 300 Ruby St., Joliet, Ill.

Drugi odbornik: MARTIN SEUKLE, 311 Avenue A, Eveleth, Minn.
Tretji odbornik: RUDOLPH G. BRIDMAN, 400 Burlington St., Wilkesburg, Pa.

Četrti odbornik: GEORGE G. BRIDMAN, 716 Jones St., Eveleth, Minn.
POROTNI ODBOR

Predsednik: JOHN DECHMAN, 1102 Janney St., Pittsburgh, Pa.
Prva porotnica: MARY KOSMERL, 117 - 5th St., S. W., Chisholm, Minn.

Drugi porotnik: JOSEPH RUSS, 1101 E. 8th St., Pueblo, Colo.
Tretji porotnik: JOHN OBLAK, 215 W. Walker St., Milwaukee, Wis.

Četrti porotnik: JOHN TERSELIJCH, 1847 W. Cermak Rd., Chicago, Ill.
Peti porotnik: JOHN BEVEK, Alexander Ave., Strabane, Pa.

Šesti porotnik: LUKA MATANICH, 2524 E. 10th St., South Chicago, Ill.
UREDNIK IN UPRAVNIK GLASILA

IVAN ZUPAN, 6117 St. Clair Ave., Cleveland 3, Ohio.
VODJA ATLETIKE

JOSEPH ZORO, 1045 Wadsworth Ave., North Chicago, Ill.
NACELNICA MLADINSKE IN ŽENSKKE AKTIVNOSTI

JEAN M. TEZAK, 467 Indiana St., Joliet, Ill.
Vsa pisma in denarne zadeve, tikažje se Jednote, naj se pošiljajo na

glavna tajnika JOSIPA ZALARJA, 351 N. Chicago St., Joliet, Ill.; dopise, društvene vesti, rama namizila, oglašje in naročnino pa na GLASILO K. S. K. JEDNOTE, 6117 St. Clair Ave., Cleveland 3, Ohio.

Naznanilo o umrlih

Zaporedna št.	Ime	Cert. št.	Vašica	Datum smrti	Starost ob smrti (let)	Cl. dr. št.	Mesto
Odrasli oddelek							
231	Alex Bernik	26629	250	10-2-43	66	197	Rice, Minn.
232	Mary Winsky	5144	1000	9-24-43	76	246	Etna, Pa.
233	Mary Miklavcic	1778	500	9-23-43	76	25	Cleveland, O.
234	Agnes Kuznik	DD1582	1000	10-4-43	19	146	Cleveland, O.
235	Joseph Peltz	2480	1000	8-23-43	67	183	Ambridge, Pa.
236	Anna Maierle	3727	1000	10-18-43	63	65	Milwaukee, Wis.
237	Magdal. Dolovic	8962	1000	10-12-43	63	128	Etna, Pa.
238	Caroline Voglar	16026	1000	10-12-43	63	80	So. Chicago, Ill.
239	Helen Blensicher	C2561	1000	10-16-43	28	193	Cleveland, O.
240	John Bubash	13669	1000	10-10-43	77	14	Butte, Mont.
241	Joseph Rakovec	25015	250	10-16-43	67	136	Willard, Wis.
242	Jacob Judnich	6070	1000	10-23-43	67	70	St. Louis, Mo.
243	Joseph Vidush	18576	1500	10-17-43	74	30	Calumet, Mich.
244	Anton Skubic	12161	1000	9-30-43	72	12	Forest City, Pa.
245	Jacob Petrich	D720	250	10-25-43	72	1	Chicago, Ill.
246	Martin Zagorac	823	1000	10-28-43	78	11	Aurora, Ill.
Mladinski oddelek							
567	Nicholas Balkovec	BB35415	37.50	10-8-43	1	50	Pittsburgh, Pa.
568	Anna Brozich	A20788	450	9-25-43	13	145	Beaver Falls, Pa.
569	Lauren J. Winter	AA36606	37.50	10-24-43	1	150	Cleveland, O.

Operirani in poškodovani

Zaporedna št.	Ime	Cert. št.	Operiran(a)	Nakazna	Cl. dr. št.	Mesto
Operirani						
516	Marjorie Stefanich	CC42344	9-30-43	\$100.00	29	Joliet, Ill.
517	Joseph Sunich	D5603	8-16-43	100.00	30	Calumet, Mich.
518	Anna Platt	DD43732	8-18-43	100.00	55	Crested Butte, Col.
519	Joseph Zivko	28931	8-18-43	50.00	109	W. Aliquippa, Pa.
520	Theresa Kaluza	DD41452	9-9-43	75.00	110	Barberton, O.
521	Simon Zupin	31676	10-4-43	75.00	112	Ely, Minn.
522	Catherine Bele	D3519	9-27-43	50.00	114	Steelton, Pa.
523	Mary Kastelic	11641	10-4-43	100.00	120	Forest City, Pa.
524	Theresa Gorencic	12508	9-29-43	100.00	162	Cleveland, O.
525	Angela Kochevar	CC284	9-3-43	50.00	164	Eveleth, Minn.
526	Rose Janecic	16021	10-2-43	50.00	165	West Allis, Wis.
527	Rose Ferderber	D5803	10-1-43	100.00	203	Ely, Minn.
528	Mary Ovnik	11588	10-16-43	100.00	1	Chicago, Ill.
529	Madeline Draganjac	C4177	9-6-43	100.00	81	Pittsburgh, Pa.
530	Rose Stipanovich	D2990	9-20-43	100.00	160	Kansas City, Kans.
531	Anna Tusek	FF7	9-27-43	50.00	108	New York, N. Y.
532	Mary Makovec	15453	8-28-43	100.00	104	Cleveland, O.
533	Emma McQuillan	14125	10-23-43	100.00	104	Pueblo, Colo.
534	Louis Katusin	CC4506	9-20-43	100.00	163	Pittsburgh, Pa.
535	Frances Gaich	CC4181	9-1-43	100.00	115	Kansas City, Kans.
536	Verna Brunec	CC4	10-8-43	100.00	224	Cleveland, O.
537	Anton Duller	29859	10-13-43	50.00	1	Chicago, Ill.
538	Rose Lesar	5772	10-4-43	100.00	7	Pueblo, Colo.
539	Joseph Anzich	26658	7-16-43	50.00	7	Pueblo, Colo.
540	Andrew Mercisnyak	25264	10-6-43	100.00	148	Bridgeport, Conn.
541	John Strazisar	8558	5-13-43	50.00	40	Hibbing, Minn.
542	John Janecic	6839	10-7-43	100.00	63	Cleveland, O.
543	Catherine Ovnik	12123	8-23-43	100.00	63	Cleveland, O.
544	Antonia Paskvan	5036	10-15-43	100.00	119	Rockdale, Ill.
545	Edward Pierce	CD588	8-5-43	50.00	169	Cleveland, O.
546	Anna Spelich	DD1483	9-27-43	100.00	169	Cleveland, O.
547	John Tercek	16492	10-1-43	100.00	25	Cleveland, O.
548	Marie Draz	CC807	10-2-43	100.00	78	Chicago, Ill.
549	Antonia Kavcic	DD42334	10-19-43	100.00	170	Chicago, Ill.
550	Mary Grosko	DD41765	9-28-43	50.00	207	Maple Heights, O.
551	Mary Kalister	11768	8-13-43	50.00	12	Forest City, Pa.
552	Anton Logar	CC44697	10-18-43	100.00	143	Joliet, Ill.
553	Joseph Pruss, Jr.	12812	10-11-43	100.00	169	Cleveland, O.
554	Catherine Cesen					

IZPLAČANA IZREDNA PODPORA

Zaporedna št. 34
Društvo sv. Jožefa, št. 55, Crested Butte, Colorado, za Louis Yudinich, cert. št. 17150, izplačalo \$10.00.

35
Društvo sv. Jožefa, št. 55, Crested Butte, Colorado, za John Kuretic, cert. št. 18715, izplačalo \$10.00.

36
Društvo sv. Barbare, št. 92, Pittsburgh, Pa., za Katarino Klemencic, cert. št. 10412, izplačalo \$10.00.

37
Društvo sv. Družine, št. 136, Willard, Wis., za Ralph Debevec, cert. št. HH-45134, izplačalo \$50.00.

JOSIP ZALAR, gl. tajnik.

IZBOLJŠANA IZNAJDBA

Washington. — V mornaričnem oddelku beležijo novo izboljšano epohalno iznajdbo, kako je mogoče morsko vodo kemičnim potom pretvoriti v pitno. Doslej se je za tak proces rabilo po celo uro, toda na novejši način se pa to lahko izvrši že v 20 minutah. Priprava za to tehta samo štiri funte in je v obliki plastične vreče, kateri je prideljenih 14 malih kemičnih kock, ena sama zadostuje za enkratno čiščenje morske vode v pitno, da ni več slana.

IZ SLOVENIJE

V Ihanu imajo nov otroški vrtec, o katerem pravijo, da je med najlepšimi na Gorenjskem. Obiskal ga je bil tudi okrožni vodja Pilts iz Kranja v raznih drugih uradnih. Na igrišču so rajali malčki v rdečih igralnih oblekah in z rumenimi slamniki. Peli so nemške otroške pesmi.

V Medvodah so bile aklicane ženske k posebnemu tečaju za voditeljice celic in blokov. Prišle so ženske iz Št. Vida, iz Šmartna, iz Smlednika in iz Medvod. Govorila je okrožna ženska voditeljica Ebbenuau.

V Šmartnem pri Litiji je bil v juniju zaključen nemški tečaj za odrasle. Zaključni večer se je pričel z igranjem na harmoniko. Nato pa je otroška skupina zapela pesem "O Gloeckle von Heimattal".

Podpore za vzgojo otrok. — Nemški prebivalci na Spodnje Štajerskem, ki imajo najmanj 4 otroke, prejmejo za njih vzgojo podporo, če so otroci nemški pripadniki, zdravi ter duševno in v pogledu značaja vzgojilivi.

Generalni guverner na Poljskem, dr. Franck je povabil godbo mariborske Hitlerjeve mladine na Poljsko.

S Spodnje Štajerske — Šolski grad Vurberk. — V Nemčiji so posamezni gradovi namenjeni političnemu šolanju pripadnikov narodno socialistične stranke. Tudi štajerski Heimabund ima zdaj tako grajsko šolo. V ta namen je bil izbran vurbški grad, ki ga je v sredo 1. julija vodja Heimabunda Franz Steindl izročil svojemu imenu. Vurbški grad je med najstarejšimi na Spodnjem Štajerskem. Z njega je lep razgled

po Dravskem polju in po Slovenskih gorah. V teku zadnjega leta so grad preuredili, da bo zdaj služil vzgoji voditeljev Heimabunda. Kmalu po izročitvi gradu v šolske svrhe, je še prišlo tja nekaj prvih tečajnikov. "Tagespost" pripominja k temu: Tako bo šolski grad postal žarišče nemške volje na Spodnjem Štajerskem.

V Stari Loki je bil v okrašen dvorani svečan sprejem s zaoblubo novih članov, ki so bili sprejeti v koroški Volksbund. Govoril je krajevni vodja Burger.

V Slovenskih Konjicah je bil sklican zbor ženske posade v Lavričev usnjarni. Govornik Mascher je govoril o namenu organizacije žensk v okviru Heimabunda. V konjiškem kinu pa je bil prirejen v prid nemškega Rdečega križa koncert nemških in italijanskih sklad. Ustanovljena je bila tudi amaterska igralska družba, ki je bila v nedeljo 5. julija prvič predstavljena.

V Medani pri Gorici je umrl nenadne smrti ondotni veleposelnik Leopold Toroš, ki je bil dobro poznan tudi med vinškimi trgovci v Ljubljani. Pokojnik je bil svak sodnika ljubljanskega vrhovnega sodišča dr. Gradnika.

Iz Tunisa poročajo, da so čete 8. angleške armade ujele med drugimi ujetniki tudi dva slovenska vojaka, ki so ju Nemci mobilizirali na Gorenjskem in Štajerskem. Oba pripovedujeta, da Nemci Slovence pošiljajo pred njihovimi tanki z nalogo, da čistijo sovražno minsko polja. Povedala sta, da je na ta način padlo že precej veliko število Slovencev.

"Corriere della Sera" poroča, da so 14. julija neznanzi napadli vojaški oddelek na želez-

niški progi med Ajdoviščino in Sv. Križem. Pri tem je bilo nekaj laških vojakov ubitih, več pa težko ranjenih. Neznancev niso prijeli.

Slovenske otroke v Italijo. — Ljubljana 1. avgusta. Včeraj ob 11:15 je s vlakom odpotovalo v kolonijo San Terenzio (La Spezia) sto slovenskih otrok.

Otroke v kroju, s katerimi so bile tudi učiteljice, je Visoki komisar pozdravil s besedami želja in hvale. Pohvala je veljala predvsem družinam babil, malih Italijank in hčera Volka, ki so bile v telovadnici in ki so s tem, da so zaupale svoje otroke stranki, dokazale, da cenijo dobroto, ki jih fašizem izkazuje otrokom iz naroda. S slovenskimi otroci je odpotovalo tudi nekaj italijanskih otrok, ki prebivajo v Ljubljani.

Obvezna oddaja smuč. — Visoki komisar za Ljubljansko pokrajino odreja: Kdor ima po kakršnim koli naslovu smuč in k njim pripadajoči pribor, kakor tudi kolce (smučarske palice), jih mora v osmih dneh od dne, ko stopi ta naredba v veljavo, izročiti.

Racioniranje živil v avgustu. — Prehranjevalni zavod Visokega komisarijata za Ljubljansko pokrajino sporoča: V mesecu avgustu pripadajo v Ljubljanski pokrajini posamezniku sledeči obroki racioniranih živil: Dnevni obrok v gramih: kruha 150, ali krušne moke 130, ali koruzne moke 225. Mesečni obrok v gramih: testenin 1,000, riža 1,000, maslo (samo surovo maslo) 400, sladkorja 500, mila 100.

Krušne moke bo mogoče nakupiti le na 25 odrezkov; na ostalih 6 odrezkov je treba nakupiti in so trgovci dolžni prodajati samo koruzno moko.

Slovenska kri za Lahe. — Visoki komisar v Ljubljani neprestano poziva Slovence, naj bi se pripravili za dajalec krvi laškim ranjencem in bolnikom. Med drugim pravi, da se dama kri honorira, vsakdo pa dobi tudi dodatno živilsko nakaznico.

Izgleda, da darovalcev ni posebno dosti na razpolago, ker so ti pozivi v časopisju že kar stalno. Mislimo tudi, da smo Slovenci dali Lahom že vse preveč slovenske krvi in upajmo, da ni več daleč čas, ko jo bomo enegrično terjali nazaj.

Družba za upravo "Tabora" razpuščena. — Ker je Sokol, katerega imovino, posebno sokolske domove, upravljala omenjena družba, deloval proti kristianizmu Italije, je bil "Tabor" razpuščen in je bil imenovan za likvidatorja Sokola fašist rag. Lodovico Maffei.

Slovenski vojaki v Rusiji. — Moskovski radio je sporočal, da so na ruski fronti Rusi ujeli med številnimi laškimi ujetniki tudi precejšnje število Slovencev, zlasti iz okolice Bovca, Kobarida in Idrije. Ti slovenski ujetniki so takoj zaprosili ruske vojaške oblasti, da jih kot prostovoljce uvrstijo v redno rusko armado. Slovenski vojaki, ki so bili ujeti od Rusov, so po veliki večini pripadali alpskim edinicam.

V Sardiniji je interniranih 18,000 Slovencev. — Poročila iz Ljubljane naglašajo, da je bilo iz Ljubljanske pokrajine odpeljanih v notranjost Italije nad 30,000 Slovencev. Nekaj časa so jih držali po nekaj tisoč v Furlaniji in Julijski Krajini, zlasti na Tolminkem in Bovškem. V zadnjem času so vsa ta taborišča izpraznili in Slovence odpeljali največ v Sardinijo. Tu so naši ljudje internirani po najbolj primitivnih taboriščih, kjer stradajo in zmrzujejo. Večina mora na prisilno delo. Tudi po drugih krajih

Italije je vse polno Slovencev. Do oktobra meseca letošnjega leta niso smeli ničesar pisati domov in tudi z doma niso dobivali nikake pošte. Sedaj prejemajo po kako dopisnico.

Tudi goriški in reški škof sta se oglasila s protestom. — Tudi omenjena dva škofa sta se oglasila s protestom proti divjanju laških oblasti nad našim ljudstvom. Čeprav sta tako Margotič kot Santini svoj čas pokazala preveč simpatij za fašizem. Protest ne bo dosti zalegel, to že vemo, ali korak goriškega škofa je vseeno najboljši dokaz, da se je tudi pri največjih zagovornikih fašizma omajala vera v zmago osi v tej vojni.

Tudi reški škof Santini je baje poslal podoben protest. Škof Santini je med slovenskimi verniki v kaj slabem spominu, saj pomnimo še vsi, kako je preganjal slovensko duhovščino in z vso strogostjo, ki je večkrat spiličila na fašistične metode, izganjal slovenski jezik iz semenišča v Kopru.

Slovenski četniki — strah in trepet črnosrajčnikov. — Švicarski listi prinašajo precej obširna poročila o delovanju slovenskih četnikov zlasti na Snežniku in Nanosu. Pri tem poročajo tudi o silnem strahu, ki se je polastil Lahov po zavezniških zmagah v Libiji in Severni Afriki. Postojna je nabita laškega vojaštva. Zelo močne patrulje obkrožajo mesto. Vzdrž vse proge od Postojne do St. Petra in dalje do Reke je na vsakih 20 metrov dvojna straža. Potnik, ki se je vozil iz Carigrada preko Ljubljane in Trsta v Švico je pripovedoval, da je vse ozemlje od hrvaške meje do Benetk polno vojaštva in milice. Vse železniške postaje so močno zastražene in imel je vtis, kakor da potuje po sovražnem ozemlju. Isti potnik tudi pripoveduje v švicarskem listu, da odhaja vse polno vlahov z begunci iz Milana in Turina proti slovenskemu ozemlju, za katero mislijo, da je najvarnejše. V vlaklu ljudje drugega ne govorijo, kakor o bombardiranju in vpricho železniške milice kritizirajo glasno vse ukaze fašistovskih oblasti in zlasti mnogo pikrih besed je izrečenih na račun Nemcev.

Laški begunci se vane proti Sloveniji. — V zadnjem času je prispelo veliko število laških beguncov v Slovenijo iz krajev, ki jih bombardirajo zavezniška letala. Potniki, ki prihajajo v Slovenijo iz južne Italije in iz industrijskih krajev severne Italije pripovedujejo o neverjetnih zmedah, ki vladajo na železnicih v notranjosti Italije. Prebivalstvo je obupano in živi v stalni mrzlici siren, pred katerimi ni nikdar varno. Če malo krepkeje zatrobi motorno vozilo, bežijo ljudje po ulicah kot brez glave v strahu, da so nad mestom sovražna letala. Iz Nemčije prihajajo polni vlakci orožja in municije, usmerjeni proti jugu Italije.

Četniki v Julijski Krajini. — Četniško delovanje v mesecu avgustu je v Julijski Krajini čedalje intenzivnejše. Poročila švicarskih listov naglašajo, da so četniki v zadnjih tednih porušili celo vrsto železniškega omrežja na progah Gorica-Trst in Trst-Postojna. Pri Sv. Luciji so četniki porušili železniški most in elektrarno. Na Colu pri Vipavi so napadli karabinersko postajo. Na Pivki je prišlo do večjih prask v bližini Ravberkomande.

V Trstu je polno nemških vojakov. — Potniki, ki so se v avgustu vrnili iz Srednje Evrope v Turčijo, poročajo, da je v Trstu vse polno nemških vojakov. Med njimi je mnogo mornarjev. Drugi viri pa poročajo iz Reke, da je v mestu dospelo večje število nemških mornarjev.

Leteca trdnjava in Liberator velja okrog \$250,000, Marauder \$150,00, Thunderbolt \$80,000.

GLAVNE AMERIŠKE POLITIČNE STRANKE

Od Washingtonove dobe do današnje so bile sledeče štiri glavne politične stranke, katerih kandidataje so pri predsedniških volitvah zmagovali: Federalisti, Whigs, demokratje in republikanci.

DOLGO IME GOSTILNE

V mestu Nogales, Arizona vodi tu navedeni Grk svojo uspešno gostilno, nad katero se blišči sledeče ime lastnika: Papatheodorokount

ZUPAN ŽAGAR

Povest iz prve svetovne vojne

Spisal Slavko Slavec

"Gospod župan, žensk in otrok ne bomo gonili na skedenj. Zakaj niste prej povedali, da je de, te zgoraj? Čeprav smo vojaki, smo vendar ljudje. Oprostite, gospod stotnik je nocoj slabe volje. Le eno sobo vzamemo zgoraj, za gospoda stotnika, v drugih dveh naj spi družina."

"Kakor ukazuje, gospod poročnik," se je poklonil župan.

"Kakor ukazuje, gospod sabljak," je Ivan polglasno in porogljivo posnel očetov poklon, ko je častnik odhajal. Drugi so se njegovemu spakovanju ne hote nasmehili.

"Le norčuj se, burkež," je dejal oče. "Zlepa človek še najlaže opravi s temi ljudmi. Šele, ko si jih zbedel, so postali trdi in osasti. No, zdaj se že opravičujemo."

"Praveč se ponižujemo," je poudaril Ivan.

Prišla je nova skupina častnikov. Župan jih je spoštljivo pozdravil in jih spremil v hišo.

Vozovi so bili naloženi. Bratje so vrgli težko nepremočno platno čez nje in odšli na skedenj. V vaškem zvoniku je udarila ena. Kmalu so prišle tudi ženske z otrokom.

"Če so vas pognali, bomo še me na skedenju," je rekla nevesta. "Bog ve kakšni ljudje so to."

"Zdaj se bomo morali marsičemu privaditi," je prikimala mati.

Župan je prišel in povedal, da jih častniki vabijo vse zopet v hišo, da ni treba nikomur na skedenj.

"Recite jim, naj pridejo oni za nami, če jih je strah same," je svetoval Ivan.

"Nazaj ne gremo," je pritrdil Jože. "Povejte jim, da spimo."

"Neki brkač me je hotel prijati za roko," je potožila Tinica, osemnajstletna domača hči.

"Teh par ur do jutra smo lahko tu," je vzdihnila mati.

"Zamera bo," je skomizgnil oče.

"Zadnja. Saj odrinemo," je menil Jože.

Prvi si je na visokem senu pod strešniki postlal Boštjan. Dnevno in nočno delo ga je bilo utrudilo. Jedva je legel, že se je začelo njegovo enakomerno, globoko dihanje. Malo pod njim se je zavrnila v plahto Tinica. Jože se je zleknil blizu očeta in matere, ki sta si na sredi poravnala nekaj sena.

"Pregnanci," je razmišljal župan. "Ta zemlja nas je rodila. Ta hiša nas je čuvala. Zemljo razrijejo in hišo porušijo. In vendar smo nocoj še srečni v primeri s tistimi, ki so jim onstran reke za šalo zagnali jekla in svinca v streho. Že danes ali jutri ne bomo srečnejši od njih."

Poleg sebe je začel pridržano ihtenje. Rahlo je iztegnil roko, ki je kakor prej čez drhteče klase drsela mehko in ljubeznivo po ženinem licu in čelu.

"Spi, ubožica spi," je prosil tiho.

Ob zori je župan prvi vstal in se razgledal po skedenju in po speči družini. Vzpel se je na seneno višino pod nagnjeno streho in povlekel Boštjana za nogo.

Pod njegovimi stopinjami šumelo seno je prebudilo Tinico. "Ali je že dan?" je zapelo iz plahte.

Tudi druge temne lice v senu so se zganile.

"Boštjan, zapreči bo treba," je dejal župan s pridržanim glasom, da bi detetu ne premetil spanja. Še parkrat je moral to ponoviti in obenem dregniti v spečega, preden se je mladenič zganil in zaspano zazelhal.

Ženske so vstale in se odpravljale po lestvi na dvorišče. Škri-

panje je tudi druge do dobra prebudilo.

"Kakor cigani," je zamrmral Jože.

Iz dalje se je začelo motno brnenje, ki je naglo naraščalo.

"Automobili pojo. Zgodaj so začeli," se je pretegnil Ivan.

Brnenje se je kakor zviška usulo na dvorišče.

"Letalo," je oznanil Jože z lestve.

"Naše?" je vprašal Boštjan in se spustil za njim na tla.

Družina je drla na dvorišče. V zgornji sobi se je odprla durica in stotnikova glava se je leno iztegnila proti nebu.

"Na vzhod leti. Ne bo naše," je ugibal Ivan.

Novo brnenje je streslo zrak. Dvojne, velikanse perotnice so ravno, brez plahutanja rezale jutranjo sinjino. Iz vzhodnih gričev je buknil strel. Nekje v vasi je počilo.

"Ne stojte tam! Nevarno!" je zaklical stotnik družini.

Ivan je pojasnil tuji ukaz in družina se je razšla, ženske v kuhinjo, moški v hlev. Kakor otrpli so nemo gledali skozi okna in poslušali novo, še močnejše brnenje in pokanje. Tudi z drugih gričev in s polja se je tu in tam oglasilo topovsko žrelo.

Drugi, slabšji, a rezekšji poki so se razlegli iz še večje bližine. Prav čez hišo je plulo pet letal — mirno, umerjeno, precej nizko. Iz drugega in tretjega se je v skoro navpični, rahlo nagnjeni črti zategnil belkast trak. Še trikrat, štirikrat je hudo počilo.

Letala so odbrnela proti vzhodu. Topovski streli so jih spremenjali. Ozračje se je polagoma umirilo. Vas je oživila.

Iz hiše so stopili častniki. S ceste je prihital moški na dvorišče.

"Poglej, žagar," je kazal županu pred hlevom. "Tako perje pada od teh ptičev. Gorko je še. V moj zid je priletelo. Takrat je peklo."

Župan je vzel kos raztrganega železa iz kmetovih rok in se z njim približal častnikom.

"Letalski napad," je ugotovil nadporočnik hladno. "Ljudi bo treba poučiti, kako naj se vedejo," se je obrnil k stotniku, ki je bil vzel železo iz županovih rok in ga potežkaval na dlani.

Vaščani so se natekali na dvorišče, zaspani, napol oblečeni, preplašeni.

"Povejte ljudem, da naj ob takih prilikah ne zijajo v zrak," je rekel stotnik županu. "Naj bodo v hišah ali v kletih."

"Letala se bodo še dopoldne vračala, morda prav to," je dodal poročnik.

Župan je na kratko poučil ljudi. Častniki so povabili njega in Ivana s seboj, da si po vasi ogledajo učinke zračnega napada.

Vas je stala na prostrani ravnini, ki jo je na zapadu sekala od severa proti jugu široka, globoko udrti rečna struga. Vzhodna polovica vasi je bila mnogo višja nego zapadna. Prelomna črta ravnine je šla z veliko cesto skozi vas, vzporedno s strugo, dobro četrto ure vzhodno od nje.

Od županove hiše se je prišlo s par sto koraki po stranski, prečni poti na glavno cesto. Na križišču pod Marijinim znamenjem se je prerivala večja gruča ljudi, večinoma ženske z otroki in nekaj starejših moških. Gruča je bila podobna velikanski, mehki, premikajoči se jagodi z več nestalnimi človeškimi jedri, ki so se v prvih žarkih jutranjega solnca večala in manjšala. Glave so se stiskale zdaj v ono smer. Razburjeni, presekani glasovi so udarjali iz človeških jeder, se kopičili in zapletali, da uho ni moglo ujeti jasne besede.

"Kaj pa je?" je zaklical župan v gručo.

Bližnje glave so se ozrle vanj. Vpitje se je malo uneslo. Človeška jedra so se rahljala, razpadala in iz njihove srede se je tu in tam izluzilo bitje, vaščan ali vaščanka, z brezobličnim koščkom železa ali z belim listinčcem v roki.

Župan je vzel prvemu tak listič in si ga ogledal. Častniki so ga obstopili in radovedno upirali oči v tiskane besede. Ker je bilo sporočilo sestavljeno v našem jeziku, je župan izročil listek sinu, naj ga gospodom prevede. Ivan je pojasnil, da se domačinom obeta rešitev izpod tujega jarma, popolnoma svoboda in vse pravice, ki jih zdaj pogrešajo.

"Ha-ha-ha!" so se čemerne stotniku razparala usta, zašita dotlej v prezirljivo šobo. Ivan ga je strme pogledal. Nikdar bi ne bil pričakoval, da more tak listič tako naglo sneti to pusto lice s togega kopita dolgačasne domišljavosti in razgrniti po njem najpristržnejši, najzabavnejši smeh.

Tudi drugi častniki so se veselo zasmehovali.

"Listki se zaplenijo," je naročil stotnik županu. "Povejte ljudem, da jih morajo vse izročiti na županstvu. Kdor bi katerega spravil, zakrivi bratenje s sovražnikom domovine ali veleizdajo. Kazen: strel ali vrh."

Župan je slušal. Na mah je pred njim pognala goščava rok in tiščala bele listke vanj. Ivan in župan sta jih zbrala v kupček in jih izročila poročniku, ki ga je stotnik za to določil.

"Vprašajte, kam so padle bombe," je dejal stotnik, ki se je bil že zopet zresnil.

Vaščani so izpovedali, da sta padli dve na šolo, ena pred cerkev, ena v neki skedenj, več pa po vrtovih in njivah.

"Poglejmo v šolo," je vabil stotnik.

Pot je mrgolela ljudi. Preplašeni vaščani so prenašali lažje pohištvo in cule, drugi so pisano šaro prevažali na dvokolnicah in vozovih.

"Odhajate?" jih je ogovarjal župan.

"Odhajamo. Kaj pa hočemo? Sami vidite," so plašno in spoštljivo migali proti nebu in proti zapadu.

"Domoljubno, zanesljivo ljudstvo, kaj?" je škrtnil stotnik.

"Sami ste videli. Nemudoma so oddali listke. Prebivalstvo je dobro in delavno. Nerado odhajajo," je odvrnil župan.

IZ ZGODOVINE

Ko je španski raziskovalec in navigator Fernando Magellan leta 1520 s svojimi jadrnicami prvi v svetovni zgodovini obkrožil zemljo, je za to potovanje rabil tri leta. Več ladij in njih posadke se je pri tem ponesrečilo na morju, tako tudi sam Magellan. Srečno se je nazaj na Špansko vrnila samo ena ladja natovorjena z dišečimi klinčki ali po domače rečeno z žbicami. Ves ta dragocen tovor, katerega se je prodalo po 3 cente ena unča, je pokrtil vso škodo ostalih izgubljenih ladij.

NOVI JAPONSKI PISALNI STROJ

Japonci so napravili spet velik napredek v izpolnitvi svoje kulture: iznašli so pisalni stroj za pisavo v svojem jeziku. V velikih obratih jih že uporabljajo. Ta pisalni stroj ima sicer 2350 tipk, pa je vendar hitrejši kot japonska pisava na roke, kjer je takorekoč treba vsako besedo naslikati. Seveda je tudi pisanje s tako zapletenim pisalnim strojem velika spretnost, zato je stroje-pis na Japonskem cela znanost in strojepiske spadajo med najuglednejše stanove.

Nam iz evropske kulture je v tem oziru res neprimerno lepše. Imamo svojo abecedo, na pisalnem stroju imamo okrog 42 tipk, tu so vse črke, vsa znamenja in vse številke. S prati ubiramo po tipkah, na papirju se odtiskujejo posamezne črke, iz tega nastajajo besede, stavki — to je vsa naša umetnost. Vse drugače pa je na Daljnem vzhodu, na Kitajskem ali Japonskem. Tam nimajo nobenih velikih ali malih črk. Imajo samo znamenja, vedno nova znamenja, na stotine, na tisoče znamenj, za vsak pomen posebno. Znamenja pa so si večkrat med seboj zelo podobna. To je kopica, mreža samih majhnih sličic, ki v očesu Evropejca ne vzbude nobene predstave. Japonci ali Kitajci pa po njih bere besede in stavke — to mu je pisava.

Razlika je pač v tem, da japonski in kitajski jezik ne pozna zveze med glasovi in črkami ali obratno, da bi na primer rekel "a" in tudi zapisal "a," tega načina mišljenja ne pozna. Japonci in Kitajci imajo

samo znamenja, od katerih takoj preidejo na pomen. Za vzgled samo tole: skupina glasov "ko" (čemur po naše pravimo zlog) ima 47 različnih pomenov. Lahko pomeni jezero, moko, otroka, princa, ljubezen hčere itd. Nam "ko" zveni vedno enako in bi ga tudi vedno enako pisali. Japonci pa mu za vsak pomen pri pisavi dodajajo posebno znamenje. Brez katerega znamenja "ko" visi v zraku in ne pomeni nič. Kakor hitro pa se k sličici tega zloga pristavi še črta ali poteza posebne znamenja, dobi po tem znamenju odrejeni pomen. Tako je tudi z vsemi drugimi glasovi. Poznati moraš vsaj kakih 2.500 znamenj, da moreš brati japonski časopis. S 1000 znamenji, kakor se jih uče v šoli, si še skoraj nepismen. Japonci so se že dolgo trudili, da bi vpeljali abecedo v našem smislu, pa ob navezanosti ljudstva na tradicijo noben sistem ni prodrl. Pač pa se jim je posrečilo kljub tej množici znamenj iznajti pisalni stroj, in sicer na dokaj preprost način.

Mislimo si okroglo ploščo, po

kateri so v krogih razpostavljena znamenja, na navadnejših strojih 2350, na strojih za znanstvenike ali govornike, ki potrebujejo več izrazov, pa tudi do 5000. Poleg te trdno pritrjene plošče je zabojček s kovinskimi liki znamenj. Ako strojepiska s posebnim ročajem pritiska na določeno znamenje na plošči in obenem pritisne poseben ročaj na zabojčku, se po mehanizmu dvigne znamenje iz zabojčka in pritisne na papir. Stvar je torej enostavna kot Kolumbovo jajce — za tistega, kdor zna. Vse je stvar vaje in navade in tudi ta pisava pozna zelo urne strojepiske. Treba pa se je učiti po 6 ali 7 let, da se strojepiska znajde v tej množici "tipk."

Ameriški bombniki napadli Sofijo

Alžir. —Ameriški srednjeveliki bombniki so v nedeljo, 14. novembra v izdatnem številu poleteli na srce Bolgarije, glavno mesto Sofijo, ter tam bombardirali železnice in druge naprave z namenom, da razderejo

nemški promet na Balkanu. To je bil prvi napad ameriških bombnikov na Bolgarijo.

Ameriški letalci so prihrumeli nad Sofijo v dveh formacijah, ter spustili na železniške naprave na tone bomb. Proti njim so se spustila nemška bojna letala, ki so hotela Amerikance odvrniti od tarč. No, 24 nemških letal je ta poskus plačalo.

Uradno poročilo zatrjuje, da so Amerikanci silno dobro pogodili tarče. Bombe so zadevale popravilnico lokomotiv, glavni kolodvor ter razdrle železniško progo na mnogih mestih.

Na napad bo imel velike posledice, pravi uradno poročilo. Tukaj je namreč glavna nemška železniška linija, po kateri vozijo potrebščine v Grčijo, na zapadni Balkan in na otoke v Egejskem morju. Tukaj skozi teče železniška zveza z Madžarsko in Rumunsko in ako bodo zavezniški uničili železniško križišče v Sofiji, bo s tem razdrt za Nemce ves železniški sistem na Balkanu.

ZABAVNI KOTICEK

Clevelandski jagri in pasji kontumac (Križkraz)

V Clevelandu kriza nova zadnji čas je tu nastala, jagrov tiče se in lova in pa psov — ni borba mala!

Psov je namreč nekaj steklo, ki "pasante" so obklali; po postavi se je reklo: "Bomo kontumac ven dali!"

"Pes po cesti ne sme iti spremstva varnega če nima, in nagobčnik — vsak nositi — mora, da ž njim hodi, kima."

"Če greš s kužetom na cesto, vedno ga na vrvi vodi; da ne uide, pazi zvesto, konjederec za njim hodi..."

"Kažni da se določeni boš izognil, tole stori: Kužeta doma prikleni, tam naj leta gor in doli!"

Čudne pasje te razmere jagre naše so zdramile, mojstre lova nekatere v zmedo pravo pretvorile.

Psa, na jago zdaj jemati lovcev zdaj se zapoveduje: le na vrvi ga držati moraš ga — se ukazuje!

Pa številno lovcev zbralo v dolnjem se je delu mesta, govorili, so spisali še dva ostra tam protesta.

Vsi so tarnali, trdili, zajcev, da brez psa mogoče ni loviti — so sklenili, da bo treba borbe vroče.

Bo li jager s "Fidom" tekel če se zajca kje zagleda? Vsakdo bo potrdil rekel: "To bi bila čudna zmeda!"

Kaj sedaj se bo zgodilo, jagrom našim še ni znano, če se jim bo pse pustilo, to uradno še ni dano.

Jaz izvrstno imam idejo glede jagerske te zmede, da loviti zajce smejo, če način se ta uvede:

Vsak namesto psa naj vzame v svojo torbo skrbno dene kako mačko — pa naj jame z njo poditi zajce lene.

Ko bo maček zajcu skočil gor na vrat, ga praskal, davil, lovec zajca bode počil in ga v svojo mavho spravil.

Jagri vi domači dragi, mačk če svojih nimate, od četrtka v A. Domovini oglas majhen čitajte.

Nekdo mačke v njem ponuja, daje iste vsem zastoj; HE 6759 pokličite, pa stopite hitro ponj!

Naročite si dnevnik!

V Clevelandu izhaja že nad 40 let slovenski list z imenom

"AMERIŠKA DOMOVINA"

V teh časih, ko se vrste svetovni dogodki tako naglo mimo nas, bi moral biti v vsaki slovenski hiši vsaj en

SLOVENSKI DNEVNIK

Ako še niste naročeni na

"AMERIŠKO DOMOVINO"

nam sporočite in poslali vam jo bomo za en teden BREZPLAČNO na ogled. Izhaja vsak dan razen ob nedeljah in postavnih praznikih.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

je primeroma zelo poceni. Za vse leto vas stane samo \$6.50; za pol leta \$3.50, za četrto leta \$2.

Naročite si jo na ogled. Prepričani smo, da se vam bo list dopadel.

AMERIŠKA DOMOVINA

6117 St. Clair Ave. Cleveland 3, Ohio

IZŠLA JE

Baragova Pratika

za prestopno leto 1944

Letos je povečana za celih 32 strani. Krasno ilustrirana z mnogimi različnimi slikami sodobnih dogodkov. Povestni del je nadvse zanimiv, kakor tudi vsa druga vsebina. Pratika stane letos s poštnino

40 CENTOV

kar je poslati v čeku, Money order ali v gotovini na naslov:

BARAGOVA PRATIKA

1849-West Cermak Road,
Chicago (8), Illinois.

MOLITVENIKI

To je zadnja zaloga in v omejenem številu. Zato priporočamo, da kdor si želi nabaviti slovenski molitvenik, naj to sedaj stori.

v krasni vezavi importirani iz starega kraja še pred vojno... Ko zaloga poide, je ne bo mogoče nadomestiti do konca vojne.

Slovenski:

KVIŠKU SRCE (88v. 415) 2 1/2 x 3 1/2 inčev: 224 strani.

Cena 75c

RAJSKI GLASOVI (88v. 355) 2 1/2 x 3 1/2 inčev: v belom celotidu: 384 strani.

Cena \$1.00

Angleški:

KEY OF HEAVEN (88v. 415) 2 1/2 x 3 1/2 inčev: v belom celotidu: 384 strani.

Cena \$1.00

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY

216 West 18th Street New York 1, N. Y.

OUR PAGE

"The Spirit of a Rejuvenated KSKJ"

REMEMBER THE BOYS IN SERVICE
They Are Counting On You!

YOUR MONEY OR HIS LIFE!

GERM LIQUORS STAGE UPSET IN TRIPPING LEADING STEVE GROCERS

Pueblo, Colo. — The up and coming Germ's Liquors pulled one of the season's upsets by taking all three games from the first place Steve's Grocers despite the fact that Al "Bruiser" Godec uncorked a 241 game for the Steves. What happened to the 127 game Al? Captain Frank Zupancic's 226 and 599 series paved the way for the important victories. With Captain "Cracker" Krasovec shelling 574 and getting some valuable assistance from Tony Wodishek's 566.

Blatnik's Tavern got back into the winning track by taking two out of three from the slipping Culig Grocers. Captain Frank Krall's 556 was the best total for the Culigmen.

JOLIET CHOIR SETS DATE FOR SACRED CONCERT, JANUARY 2

Joliet, Ill. — Members of St. Joseph's Choir will present a Sacred Concert Sunday, Jan. 2, at 3 p. m. in St. Joseph's Church.

The program will offer both singing and musical selections, under the able direction of Mr. Anthony Rozman, which will include the mixed, men's and ladies, Rosarian choirs.

A local A'Capella choir of 130 voices has also accepted Mr. Rozman's invitation to participate.

An offering of 75 cents from adults and 50 cents from students is being asked. Buy your tickets early, as the seating capacity of our church is limited and the demand for same is great.

ROLL FOR THANKSGIVING PRIZES IN JOLIET LADIES PIN LEAGUE

Joliet, Ill. — Last Thursday night the KSKJ Ladies' Bowling League rolled for Thanksgiving cash prizes. Eight prizes were awarded to the bowlers hitting the highest number of pins over their average. Dot Zlogar won first prize by hitting 97 pins over her average. Marie Klepec was second with 92 pins over; Jo Karl, third, 74 pins; Betty Martineich, fourth, 51 pins; Mayme Umek, fifth, 47 pins; Vida Zalar, sixth, 45 pins; Gen Laurie, seventh, 42 pins; Frances Gursh, eighth, 31 pins.

The Joliet Engineers took a strong hold on first place position by crushing the second place Gorsich Markets twice. Dot Zlogar really burned the wood last Thursday by piling up games of 176, 150 and 197 for a total series of 523 which was high for the winners. Her 197 game was high game of the night. Jule Camp improved over last week's scoring by hitting 197.

(Continued on Page 5)

ARCHBISHOP ON RADIO PROGRAM

New York, N. Y. — Distinguished guest on NBC's "Salute To Youth" program on Dec. 7 will be Most Reverend Francis J. Spellman, Archbishop of the Roman Catholic Archdiocese of New York, recently returned from a six-months' visit to 34 countries. The program will be heard over a coast-to-coast NBC network Tuesday, Dec. 7 (7:30 p. m., EWT).

The Archbishop's participation on the program, which weekly presents Quentin Reynolds, war correspondent and author; the music of Raymond Page's 40-piece Young Americans Orchestra and songs by Metropolitan Opera star Nadine Conner, will be the reading of his own "An American Creed." The Creed was inspired by and written in tribute to the thousands of American boys whom the Archbishop met and led in worship on the tour in his capacity as Catholic Military Vicar of the U. S. Armed Forces. It is from his new book, "Action This Day," a compilation of simple, narrative letters written by the Archbishop to his father during his visits with the men of hundreds of U. S. military stations on many battlefronts.

A highlight of the program, which will commemorate the second anniversary of Pearl Harbor, will be a dramatization by Quentin Reynolds of an unusual and moving human interest story based on an incident from "Action This Day." The Archbishop has given the rights to his book to the Military Ordinate and all proceeds from it will be used for the welfare of soldiers and sailors of all races and religions who visit the Cathedral Canten in New York City.

PRACTICAL PATRIOTISM

Not to sense the need of doing one's best in buying bonds to the Third War Loan is to miss the meaning of the whole borrowing program of our Government.

Three principal purposes stand out in this campaign of our country to get money from its citizens. The first, of course, is to secure working capital to run the war. Secondly, there is need to strip the country of surplus cash, diverting it from unnecessary spending and thereby putting a check on inflation.

In a third reason is a double-barrelled morale effect. On the home front, the success of the Campaign will give the encouragement of knowing that all America is determined to push this war to a quick and victorious finish. Abroad, it will convince our foes of the futility of their opposition to a country that can secure from its citizens (in a few weeks) voluntary loans up to the astronomical figure of 15 billions of dollars. There is no combination of countries able to match such resources or patriotism.

Any one of these reasons is sufficiently compelling to induce Mr. Average Citizen to scrape the bottom of the barrel for bond money. We want our boys to have the best in personal and fighting equipment. We do not want them returning to a post-war condition of impoverishment, because of inflation. We are dead earnest in desiring to pack a real wallop in this blow at the diminishing enemy morale.

The Evangelist.

A WAVE ON THE BEAM

The Peach State has become the temporary home (for about 10 weeks) of many Waves who are schooling to become Link Trainer instructors. Briefly, the course includes training the girls to teach pilots to fly by instrument. About four hours a day are spent in the trainer. We also have four hours of classroom lectures, including navigation, instrument instruction and code. The training period also includes radio range, direction finding, maintenance of the instrument, and a period of instructor-apprenticeship. The work to most of us is very new, and intriguing. There are also some Spars and Lady Marines who are in this program.

This is a grand base. Much is done to give to each serviceman a congenial atmosphere. The station includes a post theatre, a "jelly joint," a ship's store, barbershop (Oh, the haircuts that they give us, they say are mighty fine — you ask them for a clipping, they give you a bald shine—the boot's complaint) and a beauty shop. Buses run into Atlanta each few minutes, and are particularly convenient Saturday nites — liberty nite for most of the personnel.

Atlanta is hospitable to its thousands of service people who invade the town each week-end. There are numerous U.S.O.'s, where dancing, singing, games, lunch, or merely chats are enjoyed.

The weather is particularly enjoyable, since daily we receive word from northern sources (Minnesota, especially) that "it showed a foot last night, — no school today!" How we gloat when we move about freely, unencumbered by galoshes, heavy overcoats, etc. However, we do hope to see a little snow, coming very conveniently about Christmas Eve, so that we may truly have a "White Christmas" away from home.

Dorothy Udovich, S 2/c Waves Barracks A Naval Air Station Atlanta, Georgia.

TO MY BROTHER IN SERVICE

Her prayers for you like jewels on a chain
She strings, as daily to her work she goes;
She works all day, then walks that shady lane
That leads to home. And Daddy says he knows
You will be sure I speak of no one other;
For how could this be anyone but Mother?

Be brave, dear lad, be fine and strong for right
And pray each day that you may come again
To give them joy and fill their eyes with light,
Those parents dear who now know naught but pain
Because you've gone to help the world find peace;
And so we pray that soon dread war may cease.

—Lillian Foster.

MEETING NOTICE

Etna, Pa. — The last meeting of the year of SS. Peter and Paul Society, No. 64, will be held Dec. 5, 1943, at the Croatian Home, 110 Bridge St., Etna, Pa. The meeting will consist principally of the election of officers who will take over for the coming year. It is your duty to see that these offices are held by capable members. This is an important meeting and every member

OUR HERITAGE

By J. LeMay

At Valley Forge they starved and froze
To start our glorious nation;
They served in silence, but then they rose
To foster emancipation.

At Gettysburg they gave their lives
To keep our people free;
Because they died our country thrives
And we have liberty.

And in the Argonne, Belleau Wood,
Americans fought and died;
To defend the things we know are good
They battled on with pride.

They're dying now all 'round the earth,
And more of them will die
To keep this glorious land of worth
Alive for you and I.

We pray to God "Oh, let them live—
Let this awful battle end,
Is there a need that they must give
This great price to save a friend?"

We beg for help from God, on high,
That He might send us peace;
That no more men would needs be die;
That aggressiveness might cease.

But if peace would terminate our rights
We'll fight till death is won,
For we will not stop until the light
Of freedom shines on everyone.

We pledge our honor and our lives
That liberty shall reign.
Let it not be said of one who strives
That he has "died in vain."

This poem was written while the author was in his junior year at Cretin High School, St. Paul, Minn. Next year he will enter West Point Military Academy; —Catholic Forester.

CANARY AND WILD BIRD SHOW IN CLEVELAND

Cleveland, O. — On Nov. 26, 27, and 28, at Hotel Cleveland, Cleveland Canary Breeders and Ohio Color Breeders will show the public one of the greatest exhibits of Canaries and Wild Birds ever shown in this city.

Birds from coast to coast will be here to compete against our local breeders for trophies and prize awards.

There will be Norwiches, Yorkshires, Lancashires, Border Fancies, Columbus Fancies, Dutch Frills, Parakeets and the great accomplishment of the Color Breeders the Red Siskin and Canary Cross, whose colors are Red, Red Orange, Apricot, Orange, Copper, Red Copper, etc.

Trick bird performance at 3 and 8 p. m.

should make an effort to attend. I also take this opportunity to remind members who have not paid their dues, to do so promptly.

John Dovranovich, sec'y.

FRANK BICEK, JOHN TERSELICH SHINE AT CHI STEVE PIN SESSION

Chicago, Ill. — Two Steve keglers took the spotlight last week in the local Steve circuit. Frank Bicek rolling for the Jerin Butchers clipped a 640 series on games of 204, 214 and 222, while John Terselich of the Monarch Beers pushed over the high single of the evening with a 224.

The Kosmach Boosters topped over the Korenchan Grocers basket thrice, John Zefran with 547, including a 208, and John Prah, 515, doing the heavy tripping for the winners. Louie Zulich, 517 and a 211, and Stanley Wolsic, 460, were high men for the Grocers.

The Gottlieb Florists pinned three victory poses on the Jerin Butchers, altho Frank Bicek tallied a 640 for the Butchers, followed by Tony Rabetz with 432. Louie Zefran with a 207 and 213, for a total series of 581, and Eddie Kerzicnik with a 532 series and a 207 single were high for the winners.

With Frank Gottlieb and his 558 series and 201 and 204 singles, and Frank Koporc, 498, putting on the heavy heat for the Fuels, the Darovic Lawyers melted in a three to nothing decision. Tony Darovic, 503,

and John Jeray, 498, were high for the Lawyers.

In the other two tilts of the evening, 2 to 1 verdicts, the Monarch Beers, and the Park View Laundry won over the Tomazin Tavern and Fidelity Electrics, respectively. High men were John Terselich, 566, Bill Arbanas, 487, J. R. Tomazin, 538, Frank Strupeck, 505, Wally Smyth, 547 and a 200 single, Frank Banich and Vincent Novak each with 523, Fr. Edward, 495, and John Kerzich, 488.

The bowlers were pleased to see a group of servicemen, former bowlers, at the alleys. Among the visitors were Eddie Bogolin, in the service for two and a half years, Blackie Koren, Hank Sajovec, and Leo Kregul.

The standings:

	W.	L.	Pct.
Tomazin Tavern...	21	9	.700
Monarch Beer...	21	9	.700
Zelevnikars Fuel...	19	11	.633
Darovic Lawyers...	18	12	.600
Park View...	15	15	.500
Kosmach Boost...	14	16	.467
Fidelity Electric...	13	17	.433
Gottliebs...	10	20	.333
Korenchans...	10	20	.333
Jerin Butchers...	9	21	.300

JOLIET ACTIVITY GIRLS' KEEN EYE BOOSTS BOWLING SCORES

Joliet, Ill. — After being in the slumps the past few weeks, the KSKJ Girl's Activity Club bowling teams improved considerably in their scoring last Thursday.

Another new bowler, Betty McCarthy, joined the league to even the teams with four bowlers on each team. Betty rolled three good games to tally a 347 series. Dolores Chanoski was right in there pitching in her old form with games of 170, 131 and 160 for a total series of 461. Mary Butala improved in her marking by setting up a 313 series. Helen Metesh couldn't seem to get started.

A 143 in her final game, boosted Dolores Klobuchar's series to a 355. Theresa Ambrose had a bad start but with two nice final games she topped off a 349 series. Clare Carpenter piled up a lot of wood for a 348 series. Irene Felix hit a nice 120 in her second game.

Last Thursday proved to be a very exciting and enjoyable evening for the girls. The spectators who cheered them on really put a lot of pep in the girls. Good spares were being picked up on all sides. Keep up the good work!

JOLIET MEN TURKEY FOR TURKEY AWARDS; WHITE FRONTS PACE CIRCUIT

Joliet, Ill. — The local K. S. Men's Bowling League players turned out en-masse to bowl for the 22 special Thanksgiving handicap bowling prizes, and the lure of said prizes was responsible for the many fine scores turned in by the bowlers. The high "scratch" series were rolled by Andy Kludovich with his 633 and by Gene Tezak with his 619 series.

The White Front Liquors took undisputed possession of first place by winning twice from the strong Slovenic Coals. John Bluth's 537 and Lou Fabian's 500 series topped the White Fronts' scores while John Azman's 520 and Frank Gregory's 494 series were tops for the Slovenic Coals.

The Avsec Printers stayed on the right side of the ledger by winning three games from the Peerless Printers. The Avsecs won the second game roll-off due to Will Kuhar's pick-up of the difficult 4-7-9-10 split for a spare and a full count to win

the game by two pins; and then the Avsecs came back in the last game with a strong finish to top the luckless Peerless team by four pins. Will Kuhar's 541 and Matt Slana's 507 series were tops for the Avsecs while Frank Ramuta's 546 series led the Peerless' cause.

The Eagle Store	862	802	944
Tezak Florists	836	917	851

The Eagle Store team topped the Tezak Florists from the top rung in the league's standings by winning twice. Andy Kludovic's 633 and Joe Zalar Sr.'s 553 series were high for the Eagle team while Gene Tezak's 619 and John Kren's 544 series were high for the Tezaks.

Ten Pin Splatters . . .

As soon as the bowling was concluded, the bowlers gathered around for the distribution of the special Thanksgiving prizes . . . and after the results and handicaps were tallied, the three top winners were . . . Andy Kludovic 694, Gene Tezak 675, and Joe Zalar Sr. 644 . . . and the other 19 winners (too numerous to mention here) also toted home

(Continued on Page 2)

OUR PAGE WAR KITCHEN

By
FRANCES
JANJAR
1110 Third St.
La Salle, Ill.

This week we publish some well known Christmas Cookies that have been handed down for many generations. Next week we will bring forth all famous fruit cakes and plum puddings.

Cinnamon Stars

7 egg whites, 2 cups granulated sugar, 5 teaspoons cinnamon, 2 cups finely crushed almonds, 1½ teaspoons grated lemon rind, 2 cups powdered sugar.

Beat egg whites to a froth; gradually beat in mixture of granulated sugar and cinnamon, sifting about ¼ cup at a time over top. Beat mixture until it becomes very stiff (about 15 minutes). Remove ½ cup mixture; to remaining mixture add almonds and lemon rind. Knead in thoroughly the powdered sugar. Roll ½ inch thick; cut with star shaped cutter. Brush tops with the ½ cup of reserved mixture. Bake in a moderate oven 20 minutes or until lightly browned. Makes 2 dozen cookies.

Kringles

2 cups sifted flour, 2 teaspoons baking powder, ¼ teaspoon salt, ½ cup shortening, 1 cup granulated sugar, 1 well beaten egg, ½ tablespoon caraway seed, 3 tablespoons brandy, ¼ cup powdered sugar.

Mix and sift 1½ cups flour, baking powder and salt. Cream together shortening and sugar, then add remaining flour until dough is stiff enough to handle; chill thoroughly. Roll ½ inch thick on lightly floured board; cut in desired shapes, place on ungreased baking sheet and sprinkle with powdered sugar. Bake in moderately hot oven about 15 minutes. Makes 4 dozen cookies.

Christmas Rocks

1½ cups sifted flour, 1 teaspoon baking powder, ½ teaspoon baking soda, ½ teaspoon salt, 1 teaspoon cinnamon, ¼ teaspoon cloves, 4½ cups walnut meats, 3 cups pitted dates, 3 cups seeded raisins, 2/3 cup shortening, ½ cup firmly packed brown sugar, 2 eggs.

Mix and sift flour, baking powder, soda, salt and spices. Put nuts and fruits through a food chopper. Cream shortening; gradually beat in brown sugar, then eggs, nuts and fruits. Stir in flour mixture. Drop from teaspoon on greased baking sheet and bake in moderate oven about 12 minutes. Makes 6 dozen cookies.

Pfeffernusse

4 cups sifted flour, 1 teaspoon baking soda, ½ teaspoon salt, 1 tablespoon cinnamon, 1 teaspoon cloves, ¼ teaspoon black pepper, 1 tablespoon crushed cardamom seeds, 1 teaspoon aniseed, ¼ lb. candied orange peel, ½ lb. citron, 2 tablespoons butter, 2½ cups powdered sugar, 5 eggs, separated, 1½ teaspoons grated lemon rind, ¼ cup milk, 1 cup confectioner's sugar.

Mix and sift flour, soda, salt and spices; stir in seeds, then ground orange peel and citron. Mix together butter and sugar; add well beaten egg yolks and lemon rind and beat thorough-

WAR HOMES FOR CHILDREN

Cleveland, O. — During the first week of the Welfare Federation's "War-Homes for Children" campaign, 245 families inquired about taking a homeless child into their own family circle, according to Joseph T. Sweeny, chairman of the sponsoring board.

"This campaign has been given a big boost for next week also," Sweeny pointed out, "because Bishop Hoban has requested all Catholic priests to tell their parishioners about the campaign, and similar requests have gone to the Protestant and Jewish churches from the Cleveland Church Federation and from Rabbi Rudolph Rosenthal."

This campaign represents an effort to provide homes for children whose family life has been disrupted by unfortunate home conditions now greatly aggravated by the war. There are over 400 children who are in critical need of placement in such homes, Sweeny declared, and several hundred more

should be placed if a sufficient number of homes can be found to accommodate them.

"Cleveland," said Mr. Sweeny, "has always been known for generous giving. This time we are not asked to donate money nor to give volunteer time in a public effort where many people will know about the good we are doing. We are simply asked to give affectionate home care to Cleveland's children of broken homes."

"This will not cost the family anything except affection and the work of a parent. For each child's board cost, the Welfare Federation agencies pay \$20 to \$30 per month out of War Chest funds, depending on the child's age and sex. Medical care and good clothing are also provided. Consequently, none of us are asked to dig down into our pockets for these youngsters. Where they are concerned, we are simply asked to be the most generous, whole-hearted type of human being—a loving parent."

More information about this campaign can be secured by visiting the office of the War-Homes for Children at the War Service Center, Cleveland Public Square, or by writing to: War-Homes for Children, War Service Center, Public Square, Cleveland, O., including husband's name, wife's name, address and religion.

A CATHOLIC YOUNG LADY

Peggy is a very popular girl—not only with boys, but with girls, too. She isn't beautiful, by any means, but she dresses well and her hair always looks nice and she wears just the right amount of makeup. However, there's more to it than that. She's good company. She doesn't make the boys feel like draft-dodgers by telling them about her boy friends overseas. She's interested in the girls and doesn't try to take the floor to boost her own stock. Nor does she monopolize the conversation with personal anecdotes. She can carry on an intelligent discussion because she reads more than the headlines in the newspapers, and she can hold up her end of an argument because she didn't dispose of her education on graduation day. And she can go along on an exchange of banter because she is a good observer of human nature and besides, she thinks fast.

In social affairs Peggy is the life of the party, but she's too smart to carry over her own goal line. She keeps her fast every Saturday night and as a result, her friends do, too. The whole crowd is at the Communion rail on Sunday morning. And occasionally during the week, Peggy may be found reading her missal at daily Mass. Those are some of the things that make Peggy a very popular girl. —Selected.

SUCCESS

Success is not a myth, it is not an unusual thing, it is a common thing, and most of us get a measure of it and frequently we get it by patterning after other successful people. It does not detract from our own worth or ability if we find it necessary to adopt the methods of success used by others.

Most successful business has been brought about by expansion and growth accomplished through digging for it, and we will find if we want to increase and grow we must dig for applications. They are not handed to us without putting forth some efforts in that direction. Are we doing our best to build for the future and the perpetuation of our Society? Each of us should be able to answer that question. To motivate production is the greatest element toward growth and prosperity for any institution. — North American Union News.

G. I.

My G. I. hat upon my head, My G. I. pants, my G. I. shoes, I wish they'd give us G. I. booze.

G. I. razor, G. I. comb, G. I. wish that I were home!

They issue everything you need, Paper to write on, books to read Your belt, your socks, your G. I. tie, It's all free—nothing to buy.

They issue food that makes us grow, G. I. want a long furlough! You eat your food from a G. I. plate, Buy all you want at a G. I. rate, It's G. I. this, and G. I. that, It's G. I. work that breaks your back Everything here is Government Issue, G. I. wish you knew how much I miss you!—Contributed.

JOLIET LASSIE CIRCUIT

(Continued from page 7)

ting a 41 8series. Jo Ramuta started off with a nice 192 game, but her last two games dropped her series to a 450. Frances Gursh scored a 130 average.

The Joliet Office Supply overpowered the Tezak Florists twice. Doris Fabian was consistent and topped the winners with a 451 series. Marie Klepec started the night off with a bang by hitting a 182 in her first game, plus two nice final games for a total series of 434. Gen Lauric cleared off three good games to lead the losers with a 429 series.

The Peerless Printers decided to do something about that anchor position they are holding in team standings and cleanswept the Allen's Orange Crush three games. Vida Zalar's games of 159, 178 and 167 totaled a 504 series which was high for the Printers. Jo Karl improved her scoring and was consistent in tallying a series of 398. Mayme Umek was right in there pitching high with a 473 series to top the losers.

After winning the first game by two pins the Avsec Printers decided to take it easy and dropped the two final games to the Schuster Plumbers by a considerably higher margin.

Mary Salesnik kept up her good work by stacking up a series of 491 to top the winners. Incidentally, Mary has been holding a 160 average with the league. Leona Simec has been popping off some nice games. Last week her series of 401 was high for the losers. A new bowler with the circuit is Helen McTee who rolled her first games with Avsec team last Thursday. She has a smooth rolling ball and can really clean off the alley.

Dof Dolinshek slid over the 5-7 split. Barb Buchar's pick-up was unrecorded.

HIGH GAMES: Mary Salesnik two 172's; Betty Martinich 160; Gen Lauric 160; Marie Klepec 182; Mayme Umek 169; Vida Zalar 178, 167; Dorothy Zlogar 176, 197; Jo Ramuta 192.

Due to the Thanksgiving Holiday, Nov. 25, the league will be idle until Dec. 2.

Schedule for Dec. 2: Peerless Printers vs. Schuster Plumbers; Avsec Printers vs. Allen's Orange Crush; Joliet Office Supply vs. Gorsich Markets; Joliet Engineers vs. Tezak Florists.

The standings:

	W.	L.	Pct.
Joliet Eng.	14	7	.667
Gorsich Mark. ..	13	8	.619
Avsec Prints.	12	9	.571
Schuster Plumb. ..	11	10	.524
Allen's Orange ..	10	11	.476
Joliet Of. Sup.	9	12	.429
Tezak Florist	8	13	.381
Peerless Prints.	7	14	.333

You cannot strengthen the weak by weakening the strong.

THEY SAID LAST WEEK...

Beardsley Ruml, chairman of the New York Federal Reserve Bank:

"Government must equip itself better if it is to cooperate adequately in even the most elementary postwar domestic program. At present, federal functions are scattered among many agencies whose activities often conflict. There are innumerable conflicts between federal and state fiscal policies. Congress has not prepared itself to deal effectively with complex modern problems. It needs less clumsy and more effective rules and procedures, and more adequate technical and information-gathering services."

President Roosevelt:

"It would be supreme irony for us to win a victory and then to inherit world chaos simply because we were unprepared to meet what we know we shall have to meet. We know the common wants, the human wants, that follow liberation. Many ruthlessly shattered cities in Russia, in China, in Italy provide horrible evidence of what the defeated retreating Germans and Japanese leave behind. It is not only humane and charitable for the United Nations to supply medicine and food and other necessities to the peoples freed from Axis control; it is a clear matter of enlightened self-interest—and of military strategic necessity....

"We have shown that while the war lasts, whenever we help the liberated peoples with essential supplies and services, we hasten the day of the defeat of the Axis powers. When victory comes there can certainly be no secure peace until there is a return of law and order in the oppressed countries, until the peoples of these countries have been restored to a normal and healthy and self-sustaining existence. This means that the more quickly and effectually we apply measures of relief and rehabilitation, the more quickly will our own boys overseas be able to come home."

Harold L. Ickes,

"For my part, I have always believed that any political entity is entitled to the form of government which the majority of its people desire. There are vicious forces that keep on whispering that some day — perhaps the sooner the better — we must fight the Soviets. Such an unthinkable conflict would be about the greatest tragedy that could befall our two great nations and the world. It seems to me of the utmost importance for the United States and the Soviet Union to maintain the closest possible understanding in the post-war world. It stands to reason that if these two giants, together with their Allies, should abide with each other in a spirit of justice and goodwill, they would remain together and thus assure an unbreakable peace."

Donald M. Nelson, chairman of the War Production Board:

"Between the Russians and ourselves there is not only a sound basis for good international relations but also the essential human sympathies which make for personal friendship. Everywhere I went in Russia I noticed strong similarities to America in the attitudes and emotional drive of the people. Again and again I saw examples of the grim determination and the high spirit of a pioneering folk—like the American pioneers of whom we are so proud. I sensed an independence of thought and a bold courage that belong to the new world, rather than to the

old world. And I came away convinced that once we have come to know one another better and have surmounted the barrier of language, there will be found no two peoples anywhere in the world better qualified to win each other's respect and admiration and friendship than the Russians and the Americans."

George W. Norris, former Senator from Nebraska:

"The victory that will follow this war would be of temporary value only unless a peace is established that shall be permanent and lasting. Whether we like to or not, we must do our part in the maintaining of such a peace. The peace should disarm completely Germany, Italy and Japan, and it should provide also for the necessary measures, whatever they may be, to make that peace permanent and enduring. If those measures include the establishment of an international police force with American units, well and good. Whatever they may be called all measures should be taken to see that the treaty is carried out."

William Green, president of the American Federation of Labor:

"American labor hails the mighty and victorious Russian Armies for their glorious deeds on the field of battle. The success and achievements of the Russian Armies are outstanding. We of American labor are proud of the fact that the planes, ships, tanks and guns which we have produced for the Russian Armies have helped to crush the Nazi hordes and to save the cause of democracy. We do not propose to stop there."

GOOD EXAMPLE

There is a powerhouse of piety. Prayer keeps it going. At the present moment countless prayers are ascending to the Most High for many favors but without doubt very, very many of them are for the welfare of our soldier boys.

What graces accrue to the men in uniform we do not know for a certainty, but since prayer is infallibly heard, they undoubtedly are many. Yet the servicemen must do something to ready themselves for these favors.

In the armed forces there is a great deal of loose talk. It comes from the example set by others — bad example, of course. But with a little exertion and the grace of God good example can be set by the men in service. Contrary to what many may think, soldiers do not consider their companion who does not swear and does not use indecent language a sissy. Instead they rather admire him.

Joe Esser, a Milwaukee Catholic boy, during the course of preparing for an examination in an Army school, was led into a discussion of how he succeeded. He said that he studied hard and prayed hard. His questioner was not a Catholic and he inquired more about prayer and the idea of sacrifice. He then asked the Catholic boy to suggest something for him to do. He complied by asking that he give up taking the Holy Name in vain if he passed the examination. As all good stories should end, both boys passed the exam.

But the sequel is more interesting. In the line of duty Joe Esser died, an Army flyer. His companion came to Milwaukee to see the dead boy's parents. He told of the promise he had made. "And I'll never use the Name of Jesus Christ again, except in reverence," he concluded his story.

Yes, good example works. —Selected.

JOLIET MEN'S LEAGUE

(Continued from page 7)

their hard-earned and coveted prizes... I must say that these handicaps sweepstakes really spur the bowlers on to better scores... we had some good games rolled by: Andy Kludovic 243, 191, and 199; Gene Tezak 169, 241 and 209; Frank Ramuta 206; Matt Slana 201; and John Kren 200... it seems that each week there must be some 199 scores... it's too bad that they can't pick up that additional pin for the coveted 200... now the boys are looking forward to the Christmas handicap sweepstakes... I never saw a fellow's chest sprout out like Willard Kuhar's when he picked up that hard split to win the roll-off for the Avsecs... the buttons were flying in all directions... poor Gene Tezak had to have his 241 game topped by Andy Kludovic's 243... both boys were really pouring in the strikes... Joe Zalar Sr.'s 194 and 191 games helped the Eagle team tremendously to win two games from the powerhouse (and explosive) Tezaks team... John Kren's average is going up these days... a rare sight these times is to see the power-laden Slovenic Coals rolling 700 scores... it is difficult to predict what team will finish on top... first it's one team, then another, that is in a good winning streak, then lo... some the nose-dive... to find itself in a losing streak... then another winning streak... just now, only seven games separate the top and bottom teams in the standings... every week we have some unusually close games... I hope that all of the KSKJ members and friends enjoy and observe a real Thanksgiving Holiday... we, in America, should give thanks to Almighty God that we are so fortunate, and should pray that He will continue to bless us in the future, and that through His Grace, the boys and girls in the armed services will be protected from harm and some day — I hope soon — will return home to their happy families and friends... in closing I wish to mention that Technical Corp. Joe (known as Chick) Kuzma visited us and showed us that he still possesses that rare bowling skill of his... good luck, Chick, and thanks for calling.

The standings:

	W.	L.	Pct.
White Fronts	18	12	.600
Slovenics	17	13	.567
Tezaks	17	13	.567
Avsecs Prints	15	15	.500
The Eagle Store ..	12	18	.400
Peerless Prints ..	11	19	.367

IN LOVING MEMORY

of

MARY (ZAGAR) LOKAR

who passed away Nov. 24, 1937

Six years ago, we lost our greatest treasure—Mother. Our hearts are filled with memories and love. While we hope and pray that She has found as much happiness in heaven. As we have found sadness in our loss.

Sadly missed by

Justine and Frances Lokar Joseph, Frank, Mary (Turk) Pittsburgh, Pa., Nov. 23, 1943.

WHERE THE FUEL GOES

AN AIRPLANE ENGINE burns up its own weight in gasoline in about 2 hours.